

Copyright information

Rankaves, Alexandros Rizos, 1810-1892.

Logos ekphōnētheis para tou kathēgētou tēs archaiologias Alex. R. Rangabē kata tēn epeteion eortēn tēs tou Othōneiου Panepistēmiου Kathidruseōs tē 20 Maiou 1861.

En Athēnais : ek tou typographeiou tēs Lakōnias, 1861.

ICLASS Tract Volumes T.11.9

For the Stavros Niarchos Digital Library Euclid collection, [click here](#).

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License](#).

This book has been made available as part of the Stavros Niarchos Foundation Digital Library collection. It was digitised by UCL Creative Media Services and is copyright UCL. It has been kindly provided by the [Institute of Classical Studies Library and Joint Library of the Hellenic and Roman Societies](#), where it may be consulted.

Higher quality archival images of this book may be available. For permission to reuse this material, for further information about these items and UCL's Special Collections, and for requests to access books, manuscripts and archives held by UCL Special Collections, please contact [UCL Library Services Special Collections](#).

Further information on photographic orders and image reproduction is available [here](#).

With thanks to the Stavros Niarchos Foundation.

UCL Library Services
Gower Street, London WC1E 6BT
Tel: +44 (0) 20 7679 2000
ucl.ac.uk/niarchoslibrary

NOT TO BE
REMOVED
FROM THE
LIBRARY

14

9

Λ Ο Γ Ο Σ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

παρά

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΛΕΞ. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ

κατά

ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΩΝΕΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΕΙΟΥ ΚΑΘΙΔΡΥΞΕΩΣ

τῇ 20 Μαΐου 1861.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

1861.

ΤΟΥ

ΤΗΝ ΕΠΕΤ
ΠΑΝ

Λ Ο Γ Ο Σ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

παρὰ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΛΕΞ. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ

κατὰ

ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΝΕΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΕΙΟΥ ΚΑΘΙΔΡΥΣΕΩΣ

τῇ 20 Μαΐου 1861.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

1861.

Ὅταν πρὸ τρι
Ἀθήνας, εὖρον
ταῦ ἐρειπίων
χρᾶς τινος καλύ
πλευρά, καὶ ὡ
λειψάνου τῆς ἀρ
θησεῖον καὶ ἀσέ
σιν ταύτην ἐφ' ἣ
γὼν βόσκοντα τᾶ
μωσιν καὶ κατα
παδοὺς τῆς δουλει
Ἐξ ἔτη παρῆ
πλήθος, εἰς οὗ
χετο ἑορτασίμω
διότι ἡ ἡμέρα ἐ
θρονίσεως τοῦ Με
μεγαλοπρεπέστα
σεως τοῦ Πανεπι
κοινωνίας καὶ ἀδ
τοῖς Ἑλλησι καὶ
ὁ ἔτι, καὶ ἡ βασι
φιλοτιμία διεκόσμη
τοῦτο μέγαρον, ἐ
τάρτην ἐπάνοδον
ἐκείνης ἡμέρας.

Λ Ο Γ Ο Σ.

“Όταν πρό τριακονταετίας ἐπεδήμησα κατὰ πρῶτον εἰς τὰς Ἀθήνας, εὔρον αὐτὰς ἄμορφον σωρὸν συντριμμάτων, καὶ μεταξὺ ἐρειπίων νέων βεβηλούντων τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια, πενιχράς τινας καλύβας ἀνερπομένας εἰς τῆς Ἀκροπόλεως τὰ πλευρὰ, καὶ ὡς γονυπετούσας ἐνώπιον περισωθέντος τινός λειψάνου τῆς ἀρχαίας μεγαλειότητος· εὔρον ἵπποστάσιον τὸ Θησεῖον καὶ ἀσβεστοκάμινον τὸ Ὀλύμπιον, καὶ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐφ’ ἧς νῦν ἰστάμεθα, εὔρον ῥακενδύτην Ὀθωμανὸν βόσκοντα τὰς ἰσχνάς του καμήλους, καὶ πανταχοῦ ἐρήμωσιν καὶ καταστροφῇ, τὰς λειτουργοὺς ταύτας καὶ τὰς ὀπαδοὺς τῆς δουλείας.

“Ἐξ ἔτη παρῆλθον ἔκτοτε, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑαρινῇ φαιδρὸν πλῆθος, εἰς οὗ τὰ βλέμματα ἠκτινοβόλει ἡ νέα ζωὴ, ἀνήρχετο ἑορτασίμως πρὸς εὐρεῖαν οἰκίαν ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν, διότι ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡ τῶν γενεθλίων οὔσα καὶ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Μεγαλειοτάτου ἡμῶν Βασιλέως, ἐπανηγυρίζετο μεγαλοπρεπέστατα καὶ δημοτελέστατα διὰ τῆς πρώτης ἰδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου, ἐγχειρομένου εἰς ναὸν πνευματικῆς κοινωνίας καὶ ἀδελφότητος αἰσθημάτων καὶ ἀγωγῆς πᾶσι τοῖς Ἑλλησι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὁμοδόξοις. Μικρὸν δ’ ἔτι, καὶ ἡ βασιλικὴ δαφιλεία, ὡς καὶ ἡ τῶν Πανελλήνων φιλοτιμία διεκόσμησαν ταῖς παλινοσοῦσαις Μούσαις τὸ λαμπρὸν τοῦτο μέγαρον, ἐν ᾧ σήμερον ἑορτάζομεν τὴν εἰκοστὴν τετάρτην ἐπάνοδον τῆς ἐν τῷ ἐθνικῷ βίῳ τοσοῦτον ἐπισήμου ἐκείνης ἡμέρας.

Ἐπειδὴ δ' ἔθος ἀκαδημαϊκὸν ἐπεκράτησε νᾶ πανηγυρίζηται αὕτη διά τινος ἀπὸ τούτου τοῦ βήματος ἀγορεύσεως, ἧς ἡ ὑπόθεσις ἐπιτρέπεται τῇ τοῦ ἀγορεύοντος ἐκλογῇ, ἔστω μοι, ἀφ' ἧ ἐμνήσθην τῆς οἰκτρᾶς ὄψεως ἣν παρίσα ἐν ἡμέραις δελείας ἢ ποτὲ κλεινὴ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, νὰ ἐκθέσω διὰ βραχέων ὁποῖα τις ἦν αὕτη ἐν γένει ὅταν ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἔλαμπε πρώτη καὶ ἐνδοξοτάτη μεταξὺ τῶν πόλεων. Ναὶ μὲν, σήμερον ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς ἐλευθερίας ἀνακύπτει ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς, καὶ τὴν ἀμορφίαν αὐτῆς διαδέχονται σεμνοὶ ναοὶ, ὠραῖαι οἰκίαι, ὁδοὶ εὐθύτομοι, καὶ ἐν εὐσχίοις κήποις ἢ ἀηδῶν πάλιν κελαδεῖ πρὸς τὸ ρόδον, καὶ ἐν γένει πρὸς καλλωπισμὸν αὐτῆς συναμιλλᾶται ἡ ἀνατολικὴ τῆς φύσεως καὶ τοῦ κλίματος καλλονὴ μετὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς εὐρυθμίας. Ἄλλ' ἐν ᾧ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς εὐνομίας εἰς νέαν ἀναγεννᾶται μορφήν, καὶ ἐξαλείφονται ὁσημέραι τὰ ἔχνη τῶν συμφορῶν καὶ τῶν ἐξολοθρεύσεων, κινδυνεύουσι νὰ συναπολεσθῶσι καὶ πολλὰ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος ἔχνη, καὶ αἱ ἀρχαῖαι Ἀθῆναι νὰ ἐξαφανισθῶσιν ὑπὸ τὸν μανδύαν τοῦ πολιτισμοῦ πολὺ μᾶλλον, ἢ ὅτε ἐκάλυπτε τὸν σεβαστὸν αὐτῶν σκελετὸν στρῶμα κόνιος καὶ ἐρειπίων τῶν βαρβάρων αἰώνων. Διὰ τοῦτο, ἐνῷ ὁ νέος βίος αἰπαιτεῖ καὶ ἐπιφέρει ἀλλοιώσεις ἐπ' ἀλλοιώσεων, καὶ ἀληθῶς νέας ἀπεργάζεται τὰς Ἀθῆνας¹, μικρά τις ἐκδρομὴ εἰς τὰς ἀρχαίας ἐκεῖνας, οὐχὶ μετ' ἀξιώσεων γινομένη ἐπιστημονικῆς ἀκριβολογίας, ἣτις ἤθελε καταστήσει αὐτὴν μακροτέραν ἢ κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν, καὶ ὀχληροτέραν τῇ ὀμηγύρει, ἀλλὰ μόνον εἰς πρόχειρον διέγερσιν ἀναμνήσεων, κοινῶν μὲν βεβαίως, πάντοτε ὁμῶς ὠφελίμων καὶ προσφιλῶν, ἴσως τύχη ἐπιεικῶν ἀχροατῶν, ἀφορώντων μᾶλλον εἰς τὴν λαμπρότητα τοῦ θεάματος ἢ εἰς τὴν ἀτεχνίαν τοῦ ξεναγοῦ.

(1) Novae Athenae, ἐπιγρ. τοῦ ὑδραγωγείου τοῦ Ἀδριανοῦ.

Καὶ δὴ ἀνέ-
λάσαντες, καὶ
πάντως τὸ Φα.
ἀπὸ Λυσάνδρου
τιον ἢ Διὰ μέ-
μηδὲ τὴν δι' αὐ-
οὐ μόνον στερο-
φθάνομεν μεταξ-
λας 3, ἂν καὶ
πρόσθεσις, καὶ
φρῶ βατή. Ἡ
τεῖχος 1, κατ'
Προσελθόντες τ-
εὐθὺ πρὸς βορρ-
ἢ Θριασίας 4
'Ἀγία Τριάς. Ἀ
πόλεως, ἀλλ' εἰ
παρ' αὐτὴν εἰς
Κάμφωμεν μᾶλ-
κου 6, τοῦ πε-
μνημεῖον τοῦ
τοῦ Χαλκουρίου
λαξευτοῦ βράχο-

(1) Θεζ. Β, 13.—
ἐν Ἀρπ.—(3) Ψ. Π
μετάφρ. Γερμ. σ.
'Ανθεμόκριτος.—
αὐτ. καὶ Δημιαῖα
(7) Πλ. Θησ. 27.

Καὶ δὴ ἀνέλθωμεν ἐκ τοῦ Πειραιῶς, τὸ Ἀλίπεδον διελάσαντες, καὶ παρὰ τὸ Μακρὸν πορευόμενοι τεῖχος, οὐχ πάντως τὸ Φαληρικὸν¹, τὸ τῆς ὁδοῦ ἡμῶν ἀφροστῶς, καὶ ἀπὸ Λυσάνδρου οὐδέποτε ἀνοικοδομηθὲν, οὐδ' αὐτὸ τὸ Νότιον ἢ Διὰ μέσου καλούμενον, ὃ προσέθηκεν ὁ Περικλῆς², μηδὲ τὴν δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ βορείου τείχους διέλθωμεν, διότι οὐ μόνον στερούμεθα τῆς καλῆς τοῦ πεδίου θέας, ἀλλὰ καὶ φθάνομεν μεταξὺ Πνυκὸς καὶ Μουσειῦ εἰς τὰς Ἰππάδας πύλας³, ἂν καλῶς ἀπομνημονεύω τὸ ὄνομα, ὧν ἀνάπτυξίς ἢ πρόσθαισις, καὶ ἵπποις μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ τῷ ἡμετέρῳ δίφρῳ βατή. Ἡ ὁδὸς ἡμῶν παρατείνει τὸ βόρειον ἢ ἔξωθεν τεῖχος¹, κατ' αὐτὴν ποῦ τὴν διεύθυνσιν τῆς νῦν Πειραιϊκῆς. Προσελθόντες τῷ περιβόλῳ τῆς πόλεως, ἂν ἐξακολουθήσωμεν εὐθὺς πρὸς βορρᾶν, ἀφικνούμεθα εἰς τὸ Δίπυλον, τὰς Ἱερὰς ἢ Θριασίας⁴ πύλας, ὅπου σήμερον ἢ σχεδὸν ὁμώνυμος Ἀγία Τριάς. Αὕτη εἶναι ἡ ἐπισημοτέρα τῶν εἰσόδων τῆς πόλεως, ἀλλ' εἶναι ἀπωτέρα ἡμῶν, καὶ προσέτι ἐκτιθέμεθα παρ' αὐτὴν εἰς ἀσέμνων γυναιῶν δυσφήμους συναντήσεις⁵. Κάμψωμεν μᾶλλον πρὸς δεξιὰ, καὶ ἐντεῦθεν τοῦ Ἑπταχάλκου⁶, τοῦ πετρώδους λοφιδίου, ἐφ' οὗ ἴστατο ἄλλοτε τὸ μνημεῖον τοῦ Χαλκόδοντος⁷, ἴσταται δὲ νῦν ἡ ἐκκλησία τοῦ Χαλκουρίου, ἐντεῦθεν τοῦ στρογγύλου πύργου καὶ τοῦ λαξευτοῦ βράχου, ὅστις εἶχεν ἐπίθεμα τὸν τοῦ Πραξιτέλους

(1) Θουκ. Β, 13.—(2) Πλάτ. Γοργ. σ. 455.—Πλούτ. Περ. 13.—Ἀντιφ. ἐν Ἀρπ.—(3) Ψ. Πλούτ. Β. Γ' Ρ. Ὑπερίδης, 16.—Leake, Ath. Ἔκδ. Α'. μετάφρ. Γερμ. σ. 385. Ἔκδ. Β. σ. 447.—(4) Πλούτ. Περ. 30.—Ἀρπ. φ. Ἀνθεμόκριτος.—(5) Σχλ. Ἀρσφ. Ἰππ. 769.—Σουῖδ. φ. Κεραμ.—Ἡσύχ. αὐτ. καὶ Δημιαῖαι.—Λουκ. Ἐταιρ. διάλ. δ'.—(6) Πλούτ. Σύλλ. Ι4.—(7) Πλ. Θησ. 27.

ἔπρω ἐφεστηχότα στρατιώτην ¹, ἴσως τὸν κοσμοῦντα σήμερον τὴν Κυριναλείαν πλατεῖαν τῆς Ῥώμης, ὑπερβῶμεν τοὺς οὐχὶ λίαν ἀνωμάλους πρόποδας τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν, καὶ ἡ ἀκριβῶς ὑπὸ τὸν λόφον αὐτὸν ἀνοιγομένη πύλη εἶναι ἡ Πειραιϊκή.

Εἰσελθόντες δὲ, μὴ χρονοτριβήσωμεν περὶ τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο, τὸ περιέχον σκευὴ εἰς παρασκευὴν τῶν πομπῶν ², δι' ὃ καὶ εἰς ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς μετεποιήθη ὕστερον, μηδὲ περὶ τὸν τῆς Δήμητρος ναὸν, ὅστις, διὰ τὸ αὐτόθι ἄγαλμα τοῦ Ποσειδῶνος ³, καθιερώθη ἔπειτα τῷ ἁγίῳ Νικολάῳ, Ποσειδῶνι τῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ σπεύσωμεν πρὸς τι ὕψωμα, «ὡς ἂν ἡμῖν ἐκ περιωπῆς καταφανῆ πάντα ἧ τὰ ἐν τῇ πόλει ⁴», καὶ γενικὴν τινα λάβωμεν τῆς συνόλου ἐπόψεως ἔννοϊαν. Ἴδου πρὸς τὰ δεξιὰ ἡμῶν λόφος πρὸς ὃν ἄγουσι στοαὶ ἀλλήλας ἐκδεχόμεναι. Διαβάντες διὰ τῶν δύο παραλλήλων τούτων ⁵, τῆς Βασιλείου καὶ τῆς τῶν Δώδεκα Θεῶν, ὧν τὴν μὲν ἴσως διεδέχθη ὁ Ἅγιος Ἡλίας ⁶, τὴν δὲ ἡ ἐκκλησία τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων, προσέχοντες δὲ μὴ ἀφυπνήσωμεν τὰς σεμνὰς Εὐμενίδας, αἵτινες ῥέγγουσι εἰς τοῦτο τὸ βάραθρον ⁷, ἀναβῶμεν τὸν ὑπερτείνοντα ἀπότομον ὄχθον, τὸν περιώνυμον Πάγον τοῦ Ἄρεως, οὗ καὶ βλέπομεν κατὰ τοὺς πρόποδας τὸν Ναόν ⁸.

Μεγαλοπρεπῶς ἀναπαύεται ὑφ' ἡμᾶς ἡ πόλις εἰς τοὺς κόλπους καταφύτου πεδίου. Τὸν ὀρίζοντα αὐτῆς περικλείουσιν, εἰς διαυγῆ διαγραφόμενοι οὐρανὸν, καὶ εἰς στυλινῆν ἀτμοσφαῖραν λουόμενοι, ὁ μελισσοτρόφος Ὑμηττός πρὸς ἀνατολάς, πρὸς δυσμὰς ὁ Κορυθαλὸς καὶ ὁ Αἰγάλεως ⁹, βαθ-

(1) Πaus. Α, 2. — (2) Αὐτ. — (3) Αὐτ. — (4) Λεξ. Ἀλ. ιέ. — (5) Πaus. Α, 3. — (6) Ἅϊς—Ἡλίας ἀντὶ Βασίλειος. — (7) Πaus. Α, 28. Ζ, 25. — Εὐριπ. Ἴφιγ. ἐν Γ. 262. Ὀρέστ. 1665. Ἡλέκτρ. 1269. — Αἰσχ. Εὐμ. 1001. — (8) Πaus. Α. 8. — (9) Στρβ. σ. 395. — Θουκ. Β, 19. — Ἡρόδ. Η, 90.

μηδὲν ὑψόμεν
νηθος, ὧν μία
ἡ Φυλῆ, μεγα
ἔ' ὀρίζει τὴν
σχῆμα ἔχων β
ἡ σειρά τοῦ Δ
μου, τὴν στέφ
μεσημερίαν συ
θάλασσα, τὸ εὐ
τοὺς πόδας ἡμῶ
περιβάλλει τὴν
ἔχουσα περίμε
αὐτῆς ἐλιγμῶν,
τεσσαράκοντα τ
θον οἰκιῶν, κα
τοίων οἰκοδομ
θῶσι ⁴. Τίς ἐ
μιστοκλέους, τ
χέονται μετὰ
οὔσαι. Ὅσαι δὲ
μοσίων οἰκοδο
πλουτοί, ἐκ τῶ
γένει κακῶς ἐρ

(1) Ἡρόδ. Ζ
Στρβ. Θ. 396.—
Φαλτρηκοῦ καὶ β
μέχρι τοῦ δυτ.
σχολ. τοῦ Θουκ.
17 σταδίων, κα
τογιάνου. [4] Ε
Δούκ.—ζ. Ἀριστ

μηδὸν ὑψούμενος μέχρι τῶν ἀποτόμων κορυφῶν τοῦ Πάρ-
νηθος, ὧν μία, ἡ περιφερὴς ἐκείνη καὶ μεμονωμένη, εἶναι
ἡ Φυλὴ, μεγαλόνυμος βωμὸς τῆς ἐλευθερίας. Πρὸς βορρᾶν
δ' ὀρίζει τὴν θέαν μακρὰν μὲν ὁ καλλιμάρμαρος Βρυλησσὸς,
σχῆμα ἔχων βασιλικῆς σκηνῆς ἀναπεπταμένης, ἐγγύτερον δὲ
ἡ σειρὰ τοῦ Λυκαθητοῦ μετὰ τῆς ὀξείας ἄκρας τοῦ Ἀγγέ-
σμου, ἣν στέφει ὁ βωμὸς τοῦ Ἀγγεσμίου Διὸς, καὶ πρὸς
μεσημβρίαν συγγεῖται μετὰ τοῦ κυανοῦ οὐρανοῦ ἡ κυανῆ
θάλασσα, τὸ εὐρὸν στάδιον τῆς δόξης τῶν Ἀθηναίων. Ὑπὸ δὲ
τοὺς πόδας ἡμῶν, ἡ πόλις, τροχοειδῆς, κατὰ τὸν χρησμὸν 1 ,
περιβάλλει τὴν Ἀκρόπολιν κύκλῳ, ὡς ὀμφαλὸν ἐν ἀσπίδι 2 ,
ἔχουσα περίμετρον δυναμένην, μεθ' ὅλων τῶν ὀχυρωματικῶν
αὐτῆς ἐλιγμῶν, νὰ ἐκτιμηθῆ ὡς ἐξ ἀπλῆς ὄψεως εἰκάσαι, εἰς
τεσσαράκοντα πέντε περίπου στάδια 3 , καὶ παριστᾷ λαβύριν-
θον οἰκιῶν, καὶ ἐργαστηρίων, καὶ στοῶν, καὶ ναῶν, καὶ παν-
τοίων οἰκοδομημάτων, εἰς μυριάδα δυναμένων ν' ἀριθμη-
θῶσι 4 . Τίς ἐν αὐτοῖς θέλει μᾶς δεῖξει τὴν οἰκίαν τοῦ Θε-
μιστοκλέους, τὴν οἰκίαν τοῦ Μιλτιάδου; Ἀφανεῖς αὐταὶ συγ-
χέονται μετὰ τῶν πολλῶν, κατ' οὐδὲν αὐτῶν σεμνότεραι
οὔσαι. Ὅσαι δὲ λαμπρότεραι φαίνονται καὶ αὐτῶν τῶν δη-
μοσίων οἰκοδομημάτων, ταύτας ἀνεγείρουσιν ἀλαζόνες ὀψί-
πλουτοὶ, ἐκ τῶν τὰ κοινὰ καρπουμένων 5 . Φαίνεται δ' ἐν
γένει κακῶς ἐβόρρυμοτομημένη ἡ πόλις, διὰ τὴν τοῦ σχεδίου

(1) Ἡρόδ. Ζ, 140.—(2) Πινδ. Ἀποσπ. Γ.—Ἀριστείδ. Παναθ. Α.—
Στ. β. Θ. 396.—(3) Κατὰ Θουκ. Β, ιγ'. στάδια 43, καὶ ἡ μετὰ τὸ
Φαληρικῶν καὶ βορείου μακροῦ τείχους ἑκτασίς, ἥτις (ἀπὸ Φιλοπάππης
μέχρι τοῦ δυτ. πέρατος τῆς Πυκνῆς) δὲν ὑπερβαίνει τὰ 4 στάδια. Ὁ
σχολ. τοῦ Θουκ. μακρύνεται πολὺ τῆς ἀληθείας, λέγων τὴν ἑκτασίαν
17 σταδίων, καὶ λαμβάνει βεβαίως τὴν βάσιν ἀντὶ τῆς κορυφῆς τοῦ
τριγώνου. [4] Ξενοφ. Ἀπομν. Γ, 6, ι4—(5) Δημ. Ὀλυνθ. Γ. ι. Ἐκδ.
Δούκ.—κ. Ἀριστοκρ. γδ.—π. Συντάξ, ιβ.

αὐτῆς ἀρχαιότητα 1, δι' ἧς καὶ δυσκόλως δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν ἐκ τῆς ἀποστάσεως ταύτης καὶ τὰς γενικωτέρας διαιρέσεις αὐτῆς.

Πρὸς τ' ἀριστερὰ ἐκεῖ, καὶ βορείως τῆς Πειραικῆς πόλης δι' ἧς εἰσῆλθομεν, ἰδοὺ κατὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα τὸ πολυτελὲς Δίπυλον, διαιροῦν τὸν Ἐξω τοῦ Ἐσω Κεραμικοῦ 2, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δρόμος εὐρύς, ἔχων ἐκατέρωθεν ἐργαστήρια καὶ στοὰς 3, διήκει μέχρι τῆς ἀνόδου πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν 4, ἐφαπτόμενος καὶ τῆς ἀγορᾶς 5. Περαιτέρω δὲ τοῦ Διπύλου ὑποφαίνεται, νομίζω, καὶ ἑτέρα Πύλη, ἐπίσης ἄγουσα πρὸς τὸ πολυάνδριον τοῦ Ἐξω Κεραμικοῦ, καὶ ἴσως εἰσὶν αὗται αἱ Ἡριαῖαι, ἧς πύλαι τῶν τάφων 6. Πέραν δὲ τοῦ δρόμου, πρὸς ἀνατολὰς καὶ βορρᾶν τοῦ Κεραμικοῦ καὶ βορείως τῆς Ἀκροπόλεως, ἡ πυκνὴ συνοικία ἐκείνη εἶναι ἡ Μελίτη, περιέχουσα καὶ τὸ πλεῖστον τῆς Ἀγορᾶς. Καὶ τὸ μὲν ὑψηλὸν αὐτῆς τοῦτο μέρος, τὸ τῆς Ἀκροπόλει εὐθὺς ὑποκείμενον, εἶναι ὁ Κολωνός, ὅστις, καθ' ὃ τῆς ἀγορᾶς συνεχῆς, καὶ Ἀγοραῖος λέγεται 7. τὸ δὲ ταπεινότερον ἐντείνεται μέχρι τῶν πρὸς δυσμὰς αὐτῆς καὶ ἄνω τοῦ Κεραμικοῦ φαινομένων ἐκείνων πυλῶν, κατὰ τὸ Γεράνιον, αἵτινες πρέπει νὰ ᾔηται αἱ Μελιτίδες, ἀνοιγόμεναι ἐπὶ τῆς Κοίλης, ὁδοῦ ἣν δοξάζουσι οἱ τάφοι τοῦ Κίμωνος, τοῦ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου 8, καὶ ἔτι βορειότερον μέχρι τῶν Ἀχαρνικῶν πυλῶν, περὶ τὴν πλατεῖαν κειμένων τοῦ Ὄθωνος. Τὸ δ' ἀπὸ τῆς Μελίτης πρὸς ἔσω διὰ

(1) Δικαίταρχ. Βί. Ἑλλ. σ. 485.—(2) Θουκ. ΣΤ, 57.—(3) Ἰμέρ. Σοφισ. Γ.—(4) Ἀρρίαν. Ἀλ. Ἀν. Γ, 16.—(5) Πλούτ. Β. Γ' Ρ'. Λυκουργ. καὶ ψήφ. Γ.—Τ. Liv. XXXI, 24.—(6) Ἐτ. μ. φ. Ἡρία. Adnot. Sylburg. Ἀρπ. φ. Ἡρία. — Ὁμ. Ἰλ. Ψ, 126.—Δημ. κ. Εὐθύουλ. 16.—Δείναρχ. κ. Ἀριστογ.—(7) Σχλ. Ἀριστφ. Ὀρν. 998.—Πολυδ. Ζ, 132.—Ἀρπ. φ. Κολωνίτας.—(8) Ἡρόδ. ΣΤ, 103.—Μαρκελ. Βίος Θουκ. Β'.

στενωποῦ διαίρεσι
εἶναι ὁ Κολωνός
πρὸς τὸν Τίμων
ρημον πορτίον
εἶναι ἡ Διόμεια
Διομείων πυλῶν
νομένην μέχρι τῶν
τῶν, εἰς τὴν ἀνο
Διοχάρους πύλα
μικρὰ πύλιν παρ
τῆς πόλεως ἀποκ
πόλις· ἀλλὰ νομ
ἐκτείνεται ἡ κα
λομπίου καὶ τῶν
λῶν. Αὐτῶν πλ
ροποιεῖον τοῦ
Ἀπολλοδώρου
ὦν λείψανον ἡ
μετάλλων σκωρί
αὐτῆ ὀπίσω ἡμῶν
πόλεως, εἶναι, ἀ
θωνιδῶν, δι' ἧς
(1) Στραβ. 65.—Ἰμέρ.
(3) Οἱ Διομίεις ἔθου
Κολυτοῦ.—(4) Ἡσ
397.—Ξενοφ. Ἑλλ
σ. 149.—(8) Ἡσῶχ
N. 57.—(9) Πλούτ.
—(11) Δημ. κ. Ἀφ
Τιμάρχ. λά.—(14)
καὶ μέχρι τοῦ Διον
καὶ Μύρμ. ὁδοί.
ἀτρ.—Ant. Hell. N

στενωποῦ διαιρούμενον μεσαίτατον ἐκεῖνο μέρος τῆς πόλεως, εἶναι ὁ Κολλυτὸς 1, ἡ πατρὶς τοῦ Πλάτωνος καὶ ἡ κατοικία τοῦ Τίμωνος 2, πρὶν μισανθρώπως κλεισθῆ εἰς τὸ ἔρημον πυργίον ἐν Ὑμηττῷ. Γείτων δὲ τῇ Μελίτῃ περαιτέρω εἶναι ἡ Διόμεια 3, διαιρουμένη, κατὰ τ' Ἀνάκτορα, διὰ τῶν Διομείων πυλῶν εἰς τὴν Ἔσω καὶ εἰς τὴν Ἐξω, τὴν ἐκτεινομένην μέχρι τοῦ Κυνοσάργους 4, Μεσημβρινώτερον δ' αὐτῶν, εἰς τὴν ἀνατολικὴν τοῦ Ἄστεως πλευρὰν ἀνοίγονται αἱ Διοχάρους πύλαι, ἀντικρὺ τοῦ Λυκείου 5, καὶ πρὸ αὐτῶν μικρὰ πυλῖς παρὰ τὴν κρήνην τοῦ Πάνοπος 6. Τὸ δὲ λοιπὸν τῆς πόλεως ἀποκρύπτει ἡμῖν, ἐνταῦθα οὐ ἰστάμεθα, ἡ Ἀκρόπολις· ἀλλὰ νομίζω ὅτι εἰς τοὺς ἀνατολικοὺς αὐτῆς πρόποδας ἐκτείνεται ἡ κώμη 7 τῶν Κυδαθηναίων 8, μέχρις Ὀλυμπίου καὶ τῶν παρ' αὐτὸ Αἰγαίων 9 καὶ Ἰωνίων 10 πυλῶν. Αὐτόθι πλεῖστα εἰσὶ μεταλλουργεῖα, ἴσως τὸ μαχαίροποιεῖον τοῦ Δημοσθένους 11, καὶ τὸ ἀσπίδοπηγεῖον τοῦ Ἀπολλοδώρου 12, καὶ τοῦ Τιμάρχου τὸ ἀργυρεῖον 13, ὧν λείψανον ἡ ὑπὸ τὰς οἰκίας αὐτόθι ἀνορυττομένη συχνὴ μετάλλων σκωρία 14. Μετὰ δὲ τοὺς Κυδαθηναίους, ἡ κοιλὰς αὕτη ὀπίσω ἡμῶν, ἡ μεταξὺ τοῦ Μουσειοῦ καὶ τῆς Ἀκροπόλεως, εἶναι, ἂν ἡ μνήμη δὲν μ' ἀπατᾷ, ἡ κώμη τῶν Σκαμβωνιδῶν, δι' ἧς διήκει ἡ Μύρμηκος ἀτραπὸς 15, ἴσως ἡ

(1) Στραβ. 65.—Ἰμέρ. ἐν Φωτ. Μυριόβ. σ. 1139.—(2) Λουκ. Τιμ. 7.—(3) Οἱ Διομειεῖς ἔθουον Μεταγαίτνια. Πλούτ. σ. Φυγ. 5.—Δίομος υἱὸς τοῦ Κολυτοῦ.—(4) Ἡσύχ. φ. Κυνοσάργες.—Σουίδ. φ. Διόμεια.—(5) Στραβ. 397.—Ξενοφ. Ἑλλ. Β, 4, 29.—(6) Πλάτ. Λύσ. 1.—(7) Ἰσοκρ. Ἀρειοπ. σ. 149.—(8) Ἡσύχ. φ. Κυδαθ. — Σχλ. Πλάτ. Συμπ. 1.—Ant. Hell. N. 57.—(9) Πλούτ. Θησ. 12.—(10) Πλάτ. Ἀξίολχ. 1.—Παυσ. Α, 1.—(11) Δημ. κ. Ἀφόβ. Α, 1.—(12) Αὐτ. ὑπ. Φορμ. α.—(13) Αἰσχ. κ' Τιμάρχ. λά.—(14) Ὑπὸ τὴν ἐμὴν οἰκίαν, τὴν τοῦ Κ. Παπαρηγοπούλου καὶ μέχρι τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου.—(15) Ἡσύχ. φ. Μύρμ. ἀτρ. καὶ Μύρμ. ὁδοί.—Ἀριστοφ. Θεσμφορ. 106.—Φωτ. Λεξ. φ. μύρμ' ἀτρ.—Ant. Hell. N. 57.—C. I. G. N. 70.

ἄγουσα ἐκείνη πρὸς τὰς Ἰππάδας ¹, μεταξὺ τοῦ Μουσειοῦ καὶ τῆς Πνυκῆς, ἢ καὶ μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν.

Ἄλλ' ἐν ᾧ τὰ ἀπέχοντα οὕτω τηλεσκοποῦμεν, τίνες εἰσὶν οὗτοι οἱ πρὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν τὴν λαξευτὴν κλίμακα ἀνιόντες, ἄνδρες σεμνοὶ τὴν ἀναβολὴν, τὴν ὄψιν μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἐπίσημοι; Ἄ! ναί, ἰστάμεθα ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ ἐπιφανοῦς ἐκείνου κατὰ πᾶσαν τὴν ἀρχαιότητα δικαστηρίου τῶν φοινικῶν, παρ' ᾧ καὶ Θεοὶ δίκας ὑπέσχον, καὶ καθ' οὗ οὐδεὶς ποτε, καὶ καταδικαζόμενος, ὡς ἀδικηθεὶς ἐξανέστη ². Οἱ δ' ἄνδρες οὗτοι εἰσὶν οἱ δικασταὶ, οὐχὶ ἐκ τῶν ἑξακισχιλίων Ἑλιαστῶν, οἵτινες κλήρω αἵρετοὶ, διανέμονται καθ' ἑκάστην εἰς τὰ δέκα πολιτικὰ δικαστήρια ³, τὸ Παλλάδιον, τὸ Δελφίνιον, τὸ Πρυτανεῖον, τὸ Τρίγωνον, τὸ Παράθυρον, τὸ Βατραχιοῦν, τὸ Φοινικιοῦν, τὸ Ἐπίλουκον, τὸ Μετίχιον, καὶ τὸ ἐν Φρεαττύϊ τοῦ Πειραιῶς, ἀλλ' οἱ τὴν ἄνω Βουλὴν ἀπαρτίζοντες, οἷς μετὰ δόκιμον τῶν δημοσίων διοίκησιν ἰσόθιον ἐδόθη τοῦτο τὸ γέρας ⁴, ὡς καὶ τὸ μέγα ἐκεῖνο, τοῦ ἐφορᾶν τὴν ὑπ' ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων ἀκριβῆ τῶν νόμων ἐκτέλεσιν ⁵. Ἴδού αὐτοὶ ἀφ' οὗ ἀνέβησαν, ἀντὶ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ εὐτελὲς καὶ πηλοστεγὲς τοῦτο οἶκημα ⁶, ἐν ᾧ συνεδριάζουσιν ὡς Βουλὴ, ἐλθόντες καταλαμβάνουσι σοβαρῶς τὰς ἔδρας ἐφ' ὑπαίθρου τοῦ βράχου, διότι οὐδ' ὅσιον οὐδὲ πρέπον, οἱ καθαροὶ οὗτοι τὰς χεῖρας νὰ συγκάθηνται ὁμορφιοὶ τοῖς ἀθύνταις καὶ ἀνθρωπίνῳ αἵματι μολυνθεῖσιν ⁷.

(1) ψ. Πλουτ. Β. Γ. Ρ. Ἰπερίδης.---(2) Δημ. κ. Ἀριστοκρ. κβ'. κγ'.---(3) Πaus. Α. 28.—Πολυδ. Η, 121.—Σχλ. Ἀριστοκρ. Πλ. 278 Σφ. 1105.—Σουῖδ. φ. Βακτηρία. — Bekker, Anecd. gr. I, σ. 220. — (4) Ἰπόθ. Δημ. κ. Ἀνδροτ. — (5) Ψήφ. Τισαμ. ἐν Ἀνδοκ. π. μυστ. κβ'. --- Πλούτ. Σόλ. 19.—(6) Vitruv. II, 1.—(7) Ἀντιφ. π. Ἡρόδ. φ. γ.—Πολ. Η, 10, 110.

Οἱ δ' αὐτοὶ ἐπὶ
εἰσὶν οἱ διάδικτοι
Προσαχθέντες
γῶν ¹, τοῦ λέ
δείας, καὶ ἐτέθη
ρίας καθίσκοι,
Ἔστεμμένος πρ
ἀρὰς ταῖς φοβερα
Ἄμα δ' ὁ Γραμμ
ἐγκαλοῦντος,
ὁ διώκων, καὶ θ
τοῦ κάπρου, τοῦ
ἑαυτοῦ, τῶν πα
του ἐνοχῆς ⁵,
ἀγεί μάρτυρας,
μένου ⁷, ἐξάγει
σφραγίσει αὐτὰ
νος ⁹, διότι ἡ
μακρὰν ὄραν τὰ
ἀπαιτεῖ αἷμα ἀν
πνέον δὲν ἐσυγχ
ὑποτρέμων ἐγείρ
λέξεις δυσνοήτω
γῆρον ¹², ὅστις

(1) Ἀντὶ ἀργυ
Σουῖδ. — (3) Δείν.
κ. Ἀριστοκρ. κβ'.
Α. γ'.—Ἀριστοκρ.—
— Ἀντιφ. π. Χορ
κ. Εὐδέργ. ἐ.—Σχλ.
(10) Ἀρπ. 161.—
προπρῶ. νή. κ. Κτ

Οἱ δ' αὐτοῖς ἐπόμενοι δύο ἐκεῖνοι, οἱ ὠχροὶ καὶ τεταραγμένοι, εἰσὶν οἱ διάδικοι, διότι αὕτη ἐστὶ φονικῆς δίκης κυρία ἡμέρα. Προσαχθέντες δ' ἐκαθέστησαν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ δύο λίθων ἀργῶν 1, τοῦ λίθου τῆς ὕβρεως καὶ τοῦ λίθου τῆς ἀναιδεΐας, καὶ ἐτέθησαν ἐμπρὸς τῶν δικαστῶν οἱ δύο τῆς ψηφοφορίας καδίσκοι, ὅτε ἀπολλὺς καὶ ὁ ἀπολύων 2. Σιγᾶτε λεώς! Ἐστεμμένος προβαίνει ὁ ἱερεὺς, καὶ φοβερὰν θυσίαν ἐπιτελεῖ, ἀρὰς ταῖς φοβεραῖς ἐριννῦσι 3 κατὰ τῶν ἐπιόρκων προφέρων. Ἄμα δ' ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὰς ἀντιγραφὰς 4, τοῦ μὲν ἐγκαλοῦντος, τοῦ δ' ἀντιδιῶχυριζομένου, ἄτρομος ἀναπηδᾷ ὁ διώκων, καὶ θέτων τὸν πύδα ἐπὶ τῶν ἔτι σπαιρόντων τομίων τοῦ κάπρου, τοῦ κριοῦ καὶ τοῦ ταύρου, ὄμνουσιν ἐπὶ ἀπωλείᾳ ἑαυτοῦ, τῶν παίδων καὶ τῆς οἰκίας του περὶ τῆς τοῦ ἀντιδίκου του ἐνοχῆς 5, καὶ θαρβραλέως εἰσιῶν τὴν εὐθειᾶν 6, προσάγει μάρτυρας, προκαλεῖ βάσανον τῶν δούλων τοῦ ἐναγομένου 7, ἐξάγει τὰς ἀποδείξεις ἐκ τοῦ ἐχίνου εἰς ὃν εἶχε σφραγίσει αὐτὰς ἡ ἀνάκρισις 8, καὶ ἄνευ ὕδατος δικαζόμενος 9, διότι ἡ δίκη περὶ κακώσεως 10, κεραινοβολεῖ ἐπὶ μακρὰν ὥραν τὸν ἀντίπαλον διὰ ῥύμης φλογερῶν λόγων, καὶ ἀπαιτεῖ αἷμα ἀνθ' αἵματος, διῶχυριζόμενος ὅτι τὸ θῦμα ἐκπνέον δὲν ἐσυγχώρησε τὸν φονέα του 11. Τεθορυβημένος καὶ ὑποτρέμων ἐγείρεται μετ' αὐτὸν ὁ κατηγορούμενος, καὶ τινὰς λέξεις δυσσητῶς τραυλίσας, παραδίδωσι τὸν λόγον εἰς συνήγορον 12, ὅστις διὰ παραγραφῶν 13, ἀντωμοσιῶν καὶ δια-

(1) Ἐπὶ ἀργυρῶν ἐν Παισ. Α, 28. — (2) Φρόννηχ. ἐν Ἀρπ. καὶ Σουῖδ. — (3) Δείν. κ. Δημ. ιδ'. — (4) Δημ. κ. Στεφ. ιά. — (5) Δημ. κ. Ἀριστοκρ. κδ'. — (6) Πολυδ. Η, 57. — Δημ. κ. Στεφ. ψευδομ. Α. γ'. — Ἀρποκρ. — Ὑπόθ. Δημ. κ. Φορμ. — (7) Ἰσαῖ. π. Κίρων κλ. δ'. — Ἀντιφ. π. Χορ. ή. — (8) Δημ. κ. Βοιωτ. γ'. κ. Στεφ. γ'. ιβ'. ιδ'. κ. Εὐεργ. έ. — Σχλ. Ἀρστροφ. Σφ. 1436. — (9) Αἰσχ. κ. Κτησ. νς'. κτλ. — (10) Ἀρπ. 161. — (11) Δημ. κ. Εὐεργ. πη Μινησ. κβ'. — (12) Αἰσχ. π. πρπρσθ. νή. κ. Κτησ. νή. — (13) Πολυδ. Η, 57.

μαρτυριῶν 1, καὶ διὰ παντὸς εἰδους ἐνστάσεων, προσπαθεῖν' ἀποφύγη τὴν οὐσίαν τῆς δίκης. Μάταιος ἀγὼν, ὅστις διεγείρει μόνον τὴν δυσπιστίαν τῶν δικαστῶν, καὶ παρασκευάζει αὐτοὺς εὐμενεστέρους εἰς τὸν ὕστερον τοῦ διώκοντος λόγον 2, περίληψιν ὄντα τοῦ προτέρου, καὶ ἀνασκευὴν τῶν σαθρῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ἀντιδίκου. Ὁ δ' ἐναγόμενος, τί λοιπὸν ἔγινε; Πῶς δὲν ἀνίσταται καὶ αὐτὸς εἰς δευτερολογίαν; Ἴδού τον· τὸν κίνδυνον ἐπιγνοὺς, ἐτράπη ἐκεῖ εἰς ἐκουσίαν φυγὴν. Ἀφήσωμεν αὐτὸν φεύγοντα, διότι οὐδεὶς, οὐδ' αὐτοὶ οἱ δικασταὶ δικαιοῦνται νὰ τὸν κωλύσωσιν ὅταν φύγη πρὶν τὸ δεῦτερον ἀγορεύση 3, καὶ ἀποδλέψωμεν πρὸς τοῦ λόφου τοὺς πρόποδας, ὅπου μέγα πλῆθος συνέρρευσεν, ἐκ τοῦ ἔξω Κεραμικοῦ προερχόμενον, καὶ μύρτε κλάδους ἔχον διὰ χειρῶν 4. Ποῖον παράδοξον θέαμα! Ναὺς εἶν' ἐκεῖνη ἢ μετ' ἀλαλαγμῶν καὶ παιάνων προπεμπομένη διὰ τῆς πόλεως; Ἀναχθεῖσα κάτωθεν τοῦ Ἀρείου Πάγου, οὗ ἦν ἠγκυροβολημένη 5, ἐλαύνεται χιλιά κώπη 6 διὰ τῶν ὁδῶν, καὶ τὸν ἀνυδρον πλοῦν τῆς βοηθεῖ κολπούμενον 7 κροκωτὸν 8 ἰστίον πεποικιλμένον 9. Ναι, τὸ ἰστίον τοῦτο εἶναι ὁ νέος πέπλος τῆς Ἀθηνᾶς, εἰς τὴν Ἀκρόπολιν διὰ τοῦ ξένου τούτου μηχανήματος ἀναγόμενος, διότι σήμερον τελοῦνται τὰ Παναθηναῖα, σήμερον εἶναι ἡ εἰκοστὴ ὀγδόη Ἑκατομβαιῶνος 10. Οἱ ἄρχοντες 11 περιστοιχίζουσιν ἐν πομπῇ τῶν Ἐργαστινῶν 12 τὸ εὐσεβὲς φιλοτέχνημα, καὶ παρακολουθοῦσιν αὐτὸ γυναῖκες καὶ παρθένοι βαθύκολποι, φέρουσαι τὰ σκεῦη τῶν

(1) Λυσ. κ. Παγκλ. δ'.---Ἀρπ.---Σουῖδ. --- (2) Δημ. κ. Ἀφὸβ. Β. α.-- (3) Δημ. κ. Ἀριστοκρ. κδ'.---(4) Θουκ. ΣΤ, 17.---(5) Πaus, Α. 29.--- [6] Φιλόστρ. Σοφ. Β, 15.--- (7) Ἀρπ. φ. Τοπεῖον. --- Virg. Cir. 21. 26.---(8) Εὐριπ. Ἐκάθ. 464.---(9) Πλάτ. Εὐθύφρ. 6.---Πλούτ. Δημήτρ. 12.---(10) Πρόκλ. εἰς Πλάτ. Τίμ.---(11) Ἐνάγλυφα τῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος. Brit. Mus. 18, 21, 22.---(12) Ἡσύχ. φ. Ἐργαστιναί.

θουσιῶν 1. μετ'
 κες, ἐν ὑπηρετι
 πωμέναι 2. Εὐρ
 ἢ ἔπεμψε τῇ μ
 καὶ ἄλλαι φέρο
 ἐν ἀμφορεύσι τ
 ἐστίασιν ἀλλη
 προπορεύονται
 τεθρίππων 9, κ
 πεζῶν πανηγυρι
 Εἰς τὰς τάξει
 πομπῆν ἢ μάλλ
 στιγμῆν ἐκ τοῦ
 ψώματος πρὸς τ
 δίφης 12; Τοῦτ
 ἐν ζωηραῖς γλυ
 τοῦ συναγωνιστ
 χρι διὰ τόκου κα
 αὶ περίφημοι γρ
 Ἴδου τέλος εἰς
 τυρεῖ 14, τὸ το
 σάκιον ἀρτίως
 βυζαντινῶν κτιρι
 ἄξιτοι, ὡς καὶ ὁ

 (1) B. M. 17, 2
 M. 25, 84, 87, καὶ
 25, καὶ 2 τμ. ἐν Ἑ
 Ἑλλ.---(8) Ἀριστοφ.
 78, 82.---(10) B. M.
 λάδι.--- (12) Ἡρόδ.
 Πaus. Α. 17.---(14)

θυσιῶν 1. μετ' αὐτάς δ' ἔπονται αἱ τῶν μετοίκων γυναῖ-
κες, ἐν ὑπηρετίδων μέρει τὰ σκιάδια καὶ τὰς ὑδρίας πεφορ-
τισμένα 2. Εὐρωστοὶ θύται ὁδηγοῦσι τὰ λιπαρὰ ἱερεῖα 3 ,
ἃ ἔπεμψε τῇ μητροπόλει ἡ υἱική τῶν ἀποίκων φιλοστοργία 4 ,
καὶ ἄλλοι φέρουσιν ἐν σκάφαις τὰ ὄψα καὶ τὰ τρωγάλια, καὶ
ἐν ἀμφορεῦσι τὸν οἶνον 5 , διὰ τὴν ἐκ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας
ἐστίασιν ἀύληται δὲ καὶ κιθαρισταὶ 6 καὶ ἀοιδοὶ θαλλοφόροι 7
προπορεύονται τοῦ ἐν ταῖς διφρηλασίαις στεφανωθέντων 8
τεθρίππων 9 , καὶ παντὸς τοῦ πλήθους τῶν ἐφίππων 10 καὶ
πεζῶν πανηγυριστῶν 11.

Εἰς τὰς τάξεις τούτων ἀναμιγέντες, παρακολουθήσωμεν τὴν
πομπὴν ἢ μᾶλλον, ἐν ᾗ αὕτη βάδην χωρεῖ, ἴδωμεν ἐπὶ μίαν
στιγμὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν ὠραῖον ἐκεῖνον ναὸν ἐπὶ τοῦ ὑ-
ψώματος πρὸς τ' ἀριστερά. Πῶς διστάζει περὶ αὐτοῦ ὁ ἀρχαι-
δίφης 12; Τοῦτο εἶναι προφανῶς τὸ Θησεῖον. Ἴδου ἔξωθεν
ἐν ζωηραῖς γλυφαῖς παριστώμενοι οἱ ἄθλοι τοῦ ἥρωος, καὶ
τοῦ συναγωνιστοῦ αὐτοῦ Ἡρακλέους· ἴδου δὲ καὶ ἔσω οἱ τοῖ-
χοι διὰ τύκου κατάστικτοι, ὡς ἀπῆται τὸ χρίσμα ἐφ' οὗ ἦσαν
αἱ περίφημοι γραφαὶ τοῦ Μίκωνος καὶ τοῦ Πολυγνώτου 13.
Ἴδου τέλος εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ὡς καὶ ὁ περιηγητὴς μαρ-
τυρεῖ 14, τὸ τοῦ Πτολεμαίου γυμνάσιον, τὸ περὶ τὸ Βρυ-
σάκιον ἀρτίως ἀνασκαφέν μετὰ τῶν ἐπωκοδομημένων αὐτῶ
βυζαντινῶν κτιρίων, καὶ ἐντὸς τοῦ περιβόλου αὐτοῦ οἱ θεῶς
ἄξιοι, ὡς καὶ ὁ Πausanias τοὺς λέγει 15, καὶ ἰδιόρρυθμοι

(1) B. M. 17, 23.--- (2) B. M. 17, 24, καὶ ἐν ἐν Ἑλλάδι.--- (3) B.
M. 25, 84, 87, καὶ 2 τμ. ἐν Ἑλλάδι.--- (+) Σχ. Ἀριστφ. Νεφ.--- (5) B. M.
25, καὶ 2 τμ. ἐν Ἑλλ.--- (6) 1 τμ. ἐν Ἑλλ.--- (7) B. M. 28 καὶ ἐν τμ. ἐν
Ἑλλ.--- (8) Ἀριστφ. Εἰρ. 899. Ἀθῆν. Β, 154.--- (9) B. M. 25, 28. 30, 31
78, 82.--- (10) B. M. 32, 34, 77 καὶ I τμ. ἐν Ἑλλ.--- (11) 1 τμ. ἐν Ἑλ-
λάδι.--- (12) Ἔπος, τὸ Θησεῖον καὶ ὁ Ναὸς τοῦ Ἄρεως.--- (13)
Paus. A. 17,--- (14) Αὐτ.--- (15) Αὐτ.

οὔτοι Ἑρμαῖ, κολοσσοὶ ὀφιοπόδες, εἰς τετραγώνους προσκείμενοι κίονας¹. Τίνες δ' ἄρα εἰσὶν οὔτοι οἱ πενιχροὶ τὴν ἐνδυμασίαν, οἱ καθήμενοι εἰς τὸ περιστύλιον τοῦ ναοῦ; Πῶς βλέπουσι μακρυνομένην τὴν πομπὴν καὶ δὲν τὴν παρακολουθοῦσιν; Εἰσὶ δοῦλοι, ὡς εἰς ἄσυλον ἐνταῦθα φυγόντες τὴν σκληρότητα δεσποτῶν ἀπηνῶν, καὶ ἀπαιτοῦντες νὰ μεταπραθῶσιν εἰς ἄλλους, καθ' ἃ χαριζόμενος αὐτοῖς, ἐπιτρέπει ὁ νόμος².

Ἄλλ' ἡμεῖς, μὴ ἔχοντες τοὺς αὐτοὺς λόγους ὅπως μὴ ἀποσπασθῶμεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, δράμωμεν κατόπιν τῶν πομπεούτων, οἵτινες τὴν Βασιλείον παραλλάξαντες, εἰσέδυσαν ἤδη πρὸς ἕω εἰς τὴν Μελίτην. Ὁ ναὸς οὗτος οὐ ἐμπρὸς διερχόμεθα, εἶναι ὁ τοῦ Ἡφαίστου³. ὁ ἱερὸς δ' ἐκεῖνος περίβολος, ὁ ὑπεράνω ἡμῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, περὶ τὸ ἐρείπιον τῆς Ὑπαπαντῆς⁴, περιέχει τῆς ἐν Κήποις Οὐρανίας Ἀφροδίτης ἀφίδρυμα⁵. Εἰς αὐτὸν, ταύτην τὴν νύκτα κατῆλθον ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως αἱ Ἀρρηφόροι διὰ τῆς ὑπογείου ταύτης διόδου, καὶ κατέθεσαν αὐτόθι τὰ μυστηριώδη κανᾶ, ἀντ' αὐτῶν ἄλλα τῇ Πολιάδι ἀνακομίσασι.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἡμεῖς ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ταύτην μᾶς ἀναγγέλλει ὁ χαλκοῦς οὗτος Ἑρμῆς, ὁ εὐγγραμμος, ὁ εὐπερίγραφος, ὁ ἀγοραῖος ἐπιλεγόμενος⁶, καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Πυλῶν⁷, ὃν ἀνήγειρον οἱ Ἀθηναῖοι, νικήσαντες τὸν Κάσσανδρον ἐν ἵππομαχίᾳ. Κατ' αὐτοῦ, φαίνεται, τὸ παράδειγμα ψυχοδόμησαν μετὰ ταῦτα περὶ τὸ αὐτὸ μέρος, ἐκ δωρεῶν τοῦ Καίσαρος

1] Τρεῖς σώζονται ἐν χώρᾳ.--- 2] Πλούτ. Θεσ. 36.-Πολυδ. Ζ. 13.--- 3] Πaus. Α. 14.-- 4] And. Hell. Ν. 1122.-- 5] Πaus. αὐτ. καὶ 19, καὶ 27. Ἀντὶ Περίβολος... τῆς ἐν Κ. Ἀφροδίτης οὐ πόρρω, γρ. Περίβολος... τῆς ἐν Κ. Ἀφρ., οὐ πόρρω ἢ ἀντὶ οὐ πόρρω, καὶ δι' αὐτοῦ, γρ. οὐ πόρρω δ' αὐτοῦ.--- Ὁ Ἀπολλόδ. (ἐν Σουιδ. καὶ Ἀρπ. φ. Πάνδημος) συγγέει τὴν Οὐρανίαν μετὰ τῆς Πανδήμου, τῆς ἐν τῷ Ἴππολυτίῳ, πρὸς μεσημβρίαν τῶν Προπυλαίων, καὶ ἐτυμολογεῖ ταύτην ἐσφαλμένως.-- 6] Λεξ. Ζ. Τραγ. 337.-- Πaus. Α, 15.-- 7] Πaus. αὐτ.-- Δημ. κ, Ευέργ. καὶ Μνησιβούλου, ἢ,--- Ἀρπ. Σουιδ. Φωτ. φ. Ἑρμῆς.

καὶ Αὐγούστου, εἰς
μέχρι καὶ νῦν,
Πόλης τῆς ἀγορῆς
Ἡ κατάγραφος
να 1, εἶναι ἡ Π
νοία καὶ εἰς τῆ
τῶν καλῶν ἔργ
ταί' 2. Οὐδ' ἐ
πληροῦσι, περιπα
κ' αὐτοὶ ὀλίγον
τέχνης, τὰ κοσμο
τὰς μεγαλογραφί
ἐνδόξους θριάμβο
τῶν Περσῶν³,
ἀδα, ἐφάμιλλον
αλέγονται δὲ σπο
θεοῦ, καὶ προσα
ἀρετὴν ὑπέρατον
ὑπερτάτην σοφίαν
Αἱ εὐγενεῖς σας μ
τὴν πρώτην καὶ
οὐδεὶς εἶναι τῶν
Ἄλλα σήμερον μ
μεθὰ νὰ παρακολ
Ἐς αὐριον τὰ σπο
κοσμοῦσιν Ἑρμαῖ
(1) C. J. G. 31
Αἰσχ. κ. Κτησ. νά.
βαν. Ζ, 16, 18. ---
Ἰδε Ἀρριαν. Ἑγγ.
5] Ἀρπ. φ. Ἑρμαῖ.

καὶ Αὐγούστου, στοὰν τῆ ἀρχηγέτιδι Ἀθηνᾶ ¹, διαμένουσιν
μέχρι καὶ νῦν, ὑπὸ τὴν οὐχὶ ὄλως ἀκατάλληλον ἔπωνυμίαν
Πύλης τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ κατάγραφος δ' αὕτη στοὰ, ἡ πρώτη μετὰ τὸν Πυλῶ-
να ¹, εἶναι ἡ Ποικίλη βεβαίως. “Προσέλθωμεν οὖν τῆ δια-
νοίᾳ καὶ εἰς τὴν στοὰν τὴν Ποικίλην. Ἀπάντων γὰρ ἡμῶν
τῶν καλῶν ἔργων τὰ ὑπομνήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκει-
ται” ². Οὐδ' ἐσμὲν μόνοι ἐντὸς αὐτῆς· πολλοὶ ἄνδρες τὴν
πληροῦσι, περιπατοῦντες ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν στηλῶν τῆς. Ἀλ-
λ' αὐτοὶ ὀλίγον φαίνονται προσέχοντες εἰς τὰ θαυμάσια τῆς
τέχνης, τὰ κοσμοῦντα τοὺς τοίχους αὐτῆς, εἰς τοῦ Μίκωνος
τὰς μεγαλογραφίας, αἵτινες νέαν δόξαν προσέθησαν εἰς τοὺς
ἐνδόξους θριάμβους τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῶν Ἀμαζόνων καὶ
τῶν Περσῶν ³, εἰς τοῦ Πολυγνώτου τὴν ζωγραφικὴν Ἰλι-
άδα, ἐφάμιλλον τῆς ποιητικῆς κατὰ κάλλος καὶ ὕψος. Συνδι-
αλέγονται δὲ σπουδαίως, καὶ ἐρευνῶσι τὰ περὶ φύσεως τοῦ
Θεοῦ, καὶ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ κηρύττουσι τὴν
ἀρετὴν ὑπέρτατον ἀγαθόν, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν παθῶν ἀπαλλαγὴν
ὑπερτάτην σοφίαν ⁴. Χαίρετε, ὦ γενναῖοι τοῦ Ζήνωνος ὀπαδοί!
Αἰ εὐγενεῖς σας μελέται θέτουσι τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τοῖς λαοῖς
τὴν πρώτην καὶ βεβαιωτάτην τῆς ἐλευθερίας κρηπίδα· διότι
οὐδεὶς εἶναι τῶν ἄλλων ἐλεύθερος, ὅστις εἶναι ἑαυτοῦ δοῦλος.
Ἀλλὰ σήμερον μᾶς καλεῖ προβαίνουσα ἡ πομπή· δὲν δυνά-
μεθα νὰ παρακολουθήσωμεν τὰ ἐμβριθῆ σας φιλοσοφήματα.
Ἐς αὔριον τὰ σπουδαῖα! Εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην ἦν ἐκατέρωθεν
κοσμοῦσιν Ἐρμαῖ, ἀναθήματα ἰδιωτῶν καὶ ἀρχόντων ⁵ θαυ-

(1) C. J. G. 312, 476, 477.—(2) Πaus. αὐτ. --- Λουκ. αὐτ. --- 3] Αἰσχ. κ. Κτησ. νά. --- 9] Πaus. αὐτ. --- Ἀριστ. Λυσιστρ. 678. --- Ἀρ-
βαν. Ζ, 16, 18. --- Αἰλιαν. Ζ. Ἰ Ζ, 38. --- Δημ. κ. Νεαίρ. λ. --- 4] Ἰδε Ἀρβαν. Ἐγγ. Ἐπικτ. καὶ Διατρ. --- Μαρκ. Αὐρ. --- Σενέκ. κτλ. ---
5] Ἀρπ. φ. Ἐρμαῖ. --- Αἰσχ. κ. Κτησ. ν'.

μάσωμεν τὸ ζωηρὸν θέαμα χιλιάδων θεατῶν, σεσωρευμένων ἐφ' ὑψηλῶν ἰκρίων, ὧν τινα ἀλαζωνικῶς καὶ τοὺς Ἑρμᾶς ὑπεραίρουσι ¹. Παρ' αὐτὴν ἐκτείνεται ἡ *Μακρὰ Στοὰ* ², τὸ δ' ὀπισθεν τῆς στοᾶς ὑψηλὸν τοῦτο μέρος, μέχρις οὗ ἴδρυνται οἱ Τυραννοκτόνοι, καὶ μέχρις οὗ κατὰ τὸ Ἀνακείον καὶ τὸ πέρασ τοῦ Κεραμεικοῦ ἀρχεται ἡ πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν ἀνοδος, εἶναι ὁ Ἀγοραῖος Κολωνός ³. Οἱ δ' ἐπ' αὐτοῦ ἰστάμενοι, κατὰ συστήματα συνεσπειρωμένοι, καὶ ἐκ τοῦ ἐνδύματος πτωχοί τινες φαινόμενοι καὶ ἀποχειροβίωτοι, εἰσὶν ἐργάτης λαός, ἐκ τῶν δῆμων συνελθόντες, καὶ περιμένοντες μίσθωσιν ⁴. διὰ τοῦτο ἀποβλέπουσι συνεχῶς εἰς τὸ σκιαθηρικὸν καὶ ὑδραυλικὸν τοῦτο ὥρολόγιον, ὃ ἐφιλοτέχνησεν ὁ Μέτων ἐπὶ Περικλέους κατ' αὐτὸ τὸ χεῖλος τοῦ Κολωνοῦ ⁵, καὶ ὃ ἐπ' Αὐγούστου μετεσκεύασαν ὁ ἐκ Κυρῆστηνῆς Ἀνδρόνικος εἰς μνημεῖον κατάκοσμον.

Κατὰ δὲ τὸ κέντρον τῆς Ἀγορᾶς ποία κίνησις καὶ ποία ζωή! Ὁ Ἀδριανὸς ἀνήγειρεν εἰς ἓν μέρος αὐτῆς στοᾶς, ναοὺς καὶ βιβλιοθήκας, ὄλην Ἀδριανούπολιν ⁶, ἧς σώζεται ὁ περιβόλος μετὰ κίωνων φρυγίου λίθου. Πανταχοῦ δ' οἱ ἀγοράζοντες, ἢ περιφέρονται ὑπὸ τὰς πλατάνους ὡς ὁ Κίμων ἐφύτευσεν ⁷, ἢ, μεταξὺ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἀγαλμάτων ⁸ κάθηνται ἐπὶ τῶν λιθίνων ἐδρῶν ⁹, ἢ πληροῦσι τὰ κουρεῖα καὶ τὰ μυροπώλια ¹⁰, συνήθεις τῶν ἀργῶν διατριβᾶς, πρὸ τῆς μεσημβρίας μάλιστα, πληθούσης τῆς ἀγορᾶς ¹¹. Οἱ

1] Ἀθῆν. Δ, 19.---2] Σχλ. Ἀρστροφ. Ὀρν. 998.---3] Ἀρρ. Ἀλεξ. Ἀναβ. Γ, 16.---Bekk. An. gr. I, 212.---6] Ἀρπ. φ. Κολωνῖται.---Πολυδ. Ζ, 132.---Ἡσύχ. φ. Ὁ ψ' ἤλθεσ.---4] Ἀρστροφ. Ὀρν. 998.---Σχλ. αὐτ.---Σουῖδ. φ. Μετων.---5] Πaus. Α. 18.---Spartian. Hadr. XX.---Στ. Βυζ, φ. Ὀλύμπιον.---6] Πλούτ. Κίμ. 13.---7] Ξενοφ. Ἰππαρχ. 3.---8] Λουκ. Ζ. τραγῳδ. 16.---9] Δημ. κ. Ἀριστογ. κδ'.---Λυσ. π. Ἀδυν. στ'. κτλ. 10] Ξεν. Ἀπομν. Α, 1.---Σουῖδ. Πληθ. ἀγ.---Περὶ πλ. ἀγ.---11] Λυσ. κ. Παγελ. α.---

ἐν τῷ κούρειῳ
Πλαταιεῖς δ'
αὐτῶν εἶναι τὰ
καὶ τὰ σκόροδα
ἀρώματα, καὶ
κύκλοι ⁴ καὶ α
ρῶδος, καὶ κρα
θρακας, πρῶτον
εἰς τῆς ἀρτοπ
μᾶς ἐγκαλέσ' εἰς
τὰς μυρσίνας, τ
θραῖ χαριεστέρα
πρὸς αὐτὴν ὁ γ
κίχλας ὅπως φαί
νός κατ' ὄμμαθ
εἰς τὸν ὀβολόν
βιομήχανος, ὁ κ
ρία του τοσοῦτου
ὄων ψοφεῖ ὁ ἀνα
πάντες κατέλειπα
ριέμενον τὸ σημε
μόνος φιλόμουσο
ὄεν ἔχουσε τὴν
Μετὰ τῶν ἄλλ
παραγνωριζόμενοι
(1) Αὐτ. β'.---(2)
λυδ. Θ. 47.---(4) Π
Ἀγρ. 34.---(7) Α
θεσμοφ. 448.---(10)
2.---

ἐν τῷ κουρείῳ τούτῳ τῷ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς εἰσὶ Δεκελιεῖς, Πλαταιεῖς δ' οἱ παρὰ τὸν γλωρὸν τυρὸν¹, καὶ οὐ μακρὰν αὐτῶν εἶναι τῶν Χολαργέων ὁ κύκλος², ἐξῆς δὲ τὰ σκεύη, καὶ τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ ὁ λιθανωτὸς, καὶ τὰ ἀρώματα, καὶ τὰ γέλγη³, καὶ οἱ λοιποὶ ὄλοι τῶν ὠνίων κύκλοι⁴ καὶ αἱ σκηναί⁵, καὶ πανταχοῦ πέριξ ἡμῶν θόρυβος, καὶ κραυγαί· «Πρίω ἔλαιον, πρίω ὕξος, πρίω ἄνθρακας, πρίω ἄρτους! ὁ Προσοχὴ μὴ ἀνατρέψωμεν τὸ φορτίον τῆς ἀρτοπώλιδος, καὶ μᾶς ὕβριση ἢ λοιδωρος⁷, ἡμᾶς ἐγκαλέσ' εἰς τοὺς ἀγορανόμους⁸. Ἐλθωμεν μᾶλλον εἰς τὰς μυρσίνας, πρὸς τὴν καλὴν στεφανοπλόκον⁹, ἣτις ἐρυθριᾷ χαριεστέρα τῶν ῥόδων τῆς, ὅταν ἀποβλέπη ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὴν ὁ γείτων αὐτῆς ὀρνιθοπώλης, μεταξὺ φουσῶν τὰς κίχλας ὅπως φαίνονται λιπαραὶ, καὶ διὰ πτερῶν ἐκ τῆς ῥινοῦς κατ' ὄρμαθους συνείρων τοὺς σπίνους, οὓς πωλεῖ ἐπτὰ εἰς τὸν ὄβολόν¹⁰. Παρ' αὐτοῖς κάθηται καὶ εὐγενέστερος βιομήχανος, ὁ κιθαρωδὸς ἐκεῖνος, ὅστις χαίρει ὅτι ἡ ἐμπειρία του τοσοῦτους περὶ αὐτὸν συνάγει ἀκροατάς. Ἄλλ' ὁ κώδων φοφεῖ ὁ ἀναγγέλλων ὅτι ἀνοίγονται τὰ ἰχθυοπωλεῖα, καὶ πάντες κατέλειπον τὸν κιθαρωδόν, διότι τοῦτο ἐνταῦθα περιέμενον τὸ σημεῖον· πάντες, ἐκτὸς ἑνὸς, ὅστις, — ἦτον ἄρα ὁ μόνος φιλόμουσος ἐν αὐτοῖς; Ὁχι! ἦτον ὁ μόνος κωφὸς, καὶ δὲν ἤκουσε τὴν κροῦσιν τοῦ κώδωνος¹¹.

Μετὰ τῶν ἄλλων ἀνάγκη νὰ ἐγκαταλείψωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν παραγνωριζόμενον τρόφιμον τῶν Μουσῶν, διότι ἡ κεφαλὴ τῆς

(1) Αὐτ. β'. — (2) Ἐπιγραφὴ ἀρτίως εὐρεθεῖσα. — (3) Εὐπολις ἐν Πολυδ. Θ. 47. — (4) Πολυδ. Γ. 18. — (5) Ἀρπ. φ. Σκηνίται. — (6) Ἀρστροφ. Ἀχρν. 34. — (7) Αὐτ. Βάτρ. 857. — (8) Αὐτ. Σφ. 1406. — (9) Αὐτ. Θεσμοφ. 448. — (10) Αὐτ. Ὀρν. 1076. — (11) Περὶ Ἰάσου, Στρβ. ΙΔ, 2. —

πομπῆς φθάσα παρήλλαξεν ἤδη τὸ Ἐλευσίνιον 1, περὶ τὸ ἔσχατον πέρας τῆς ἀγορᾶς, καθ' ἣν περίπου θέσιν ἢ μικρὰ Μητρόπολις πολλὰ διατηρεῖ ἐντετειχισμένα Ἐλευσινιακὰ ἀνάγλυφα 2.

Ἄν ἦν ἄλλη ἡμέρα ἦττον ἐπίσημος, καὶ πρὸ πάντων ἂν ἦν μετὰ τὴν ἕκτην πρυτανείαν, ἴσως θὰ εὐρίσκομεν διὰ σανίδων κεκλεισμένην τὴν ἀγοράν 3. Ὁ ὄχλος θὰ συνέρβει ἐπίσης, ἀλλὰ, κατὰ φυλάς διαιρούμενος, διὰ δέκα εἰς τὸ σανίδωμα ἠνεωγμένων πυλῶν, καὶ οὐχὶ πρὸς ἀγορασμὸν ἢ πανήγυριν. Γέρων ῥακενδύτης ἀπαντᾷ παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἀντιοχίδος ἀνδρα τὴν ὄψιν ἐπίσημον, καὶ προτείνων αὐτῷ ὄστρακον, «γράφον, τῷ λέγει, ἐνταῦθα τὸ ὄνομα Ἀριστείδης.» — «Καὶ τί ἔχεις πρὸς τὸν Ἀριστείδην;» ἐρωτᾷ ἐκεῖνος, ἰλαρῶς μειδιῶν. — «Ἐνοχλοῦμαι νὰ τὸν ἀκούω πάντοτε δίκαιον.» Καὶ γράφει ὁ Ἀριστείδης, καὶ τὸ ὄστρακον εἰς τὸν σωρὸν μετὰ τῶν ἄλλων ῥιφθὲν, ἀποτελεῖ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν ἑξακισχιλίων. Ἀπέρχεσαι, ὦ δίκαιε, εἰς παραμυθίαν τοῦ φθόγου τῶν μικρῶν ἀντιπάλων σου 4, ἀπέρχεσαι εὐλογῶν τὴν πατρίδα ἣτις σὲ ἀποβάλλει, καὶ διδάσκων δι' εὐγενοῦς παραδείγματος, ὅτι ὁ χρηστὸς ἀνὴρ ἀσχεῖ τὴν ἀρετὴν δι' ἑαυτήν, οὐχὶ διὰ τὸν μισθὸν τῆς.

Ἐν τούτοις δ' ἢ ναῦς ἢ τὸν πέπλον φέρουσα, παραμείψασα μετὰ τὸ Ἐλευσίνιον τὸν παρακείμενον ναὸν τῆς Εἰλειθυίας 5,

(1) Φιλόστρ. Σοφ. Β, 1, 5. — Ξενοφ. Ἰππαρχ. 3. — Κλήμ. Ἀλεξ. Προτρ. σ. 13. — Ἀνδ. π. μυστ. λ. — Λυσ. κ. Ἀνδοκ. α. — Πλούτ. π. φυγ. 17. Τὸ ἐσχάτως ἀνασκαφέν χωρίον, τὸ πρὶν νομιζόμενον Πρυτανεῖον, ἦν περὶ τὴν Ἀγοράν, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ αὐτόθι εὐρεθεῖσαι ἐπιγραφαί. — (2) Ἰδ. ἐμὴν πραγματείαν ἐν Journ. d. sav. Etr. 1861, —

(3) Λεξ. Ῥητ. φ. Κυρία. — Σχλ. Ἀρστροφ. Ἰππ. 852. — (4) Πλούτ. Θεμιστ. 22. — (5) Πaus. Α, 18. — Ant. Hell. II, 1061, 1062. — Ὑπῆρχε βεβαίως σχέσις μεταξὺ τῆς ἀρχαίας Ἐλευθοῦς (Πίνδ. Ὀλ. ΣΤ, 42) καὶ τοῦ Ἐλευσινίου. —

στρέφεται ἐφ'
πόλεως, διέρχ
Μακρὰς Πέτρ
εἶτα δ' ἀλληλ
Ἀνακείον 4,
νός 6, καὶ
ἴστανται τὰ ἀγ
λῶν, ἐμπρὸς
κοινὸν ἀρχεῖο
Διογένης τὸν
τρώου Ἀπόλ
καὶ ἐλθοῦσα
δὲ πομπή, τ
Ἀκρόπολιν, κ
καταλείπουσα
Ἰδοῦ τὰ Π
εἴσοδος, ἢ δι
καὶ δεξιῶς με
τὸν ἐν Μαραθ
δὲ τὸ οἶκημα
δὲν προτείχι
στοῶν αὐτῆς

(1) Πaus.
Πaus. αὐτ.
λίαν. Στρατ.
(5) Θουκ. Β,
— (6) Πaus.
Δημ. π. Πρω
Ἀριστείδ. Α
ἴδ. — Ἀρπ.
Σοφ. Οἰδ. Κολ

στρέφεται ἐφ' ἑαυτῆς, καὶ διὰ τῶν ὑψηλοτέρων προῖουσα τῆς πόλεως, διέρχεται πρὸ τοῦ Πρυτανείου 1, καὶ ὑπὸ τὰς *Μακρὰς Πέτρας* 2, τὴν βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως ὄφρυν, εἶτα δ' ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀγραύλου 3, τὸ Ἀνακείον 4, τὸ Πελασγικὸν 5, καὶ τὸ Σπήλαιον τοῦ Πανός 6, καὶ μετὰ ταῦτα ἐμπρὸς τῆς Θόλου 7, ἧς ἀνωτέρω ἴστανται τὰ ἀγάλματα τῶν Ἐπωνύμων ἡρώων τῶν δέκα φυλῶν, ἐμπρὸς τοῦ Βουλευτηρίου τῶν πεντακισίων, τοῦ εἰς κοινὸν ἀρχεῖον 8 προωρισμένου Μητρώου, ἐν ᾧ κυλίζει ὁ Διογένης τὸν πίθον του 9, καὶ τοῦ Πυθίου, ἡ ναοῦ τοῦ Πατρῶου Ἀπόλλωνος 10 παρὰ τὴν στοὰν τῶν δώδεκα Θεῶν, καὶ ἔλθοῦσα ἐλλιμενίζεται αὐθις ὑπὸ τὸν Ἄρειον Πάγον· ἡ δὲ πομπή, τὸν πέπλον μόνον λαβοῦσα, ἀνέρχεται πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν, κάτωθεν αὐτῆς τῶν τυραννοκτόνων τ' ἀγάλματα καταλείπουσα.

Ἴδου τὰ Προπύλαια ταῦτα 11, ἡ πολυτελὴς πεντάπυλος εἴσοδος, ἡ διαδεχθεῖσα τὴν τῶν Πελασγῶν Ἐννεάπυλον 12, καὶ δεξιῶς μὲν ἔχουσα τὸν ὠραῖον ναῖσκον, αὐτῆς ἡ Νίκη, μετὰ τὸν ἐν Μαραθῶνι θρίαμβον, ἀπέθεσε τὰ πτερά της, ἀριστερῶς δὲ τὸ οἶκημα τὸ περιέχον ἔργα μεγάλων ζωγράφων 13. Οὐδὲν πρῆτεϊχισμα ἀποκρύπτει τὴν τῶν δωρίων καὶ ἰωνίων στοῶν αὐτῆς ἐναρμόνιον εὐκοσμίαν. Αἱ γυναῖκες τῶν Ἀθη-

(1) Πaus. Αὐτ. — (2) Εὐριπ. Ἴων, 11, 51, 282, 937, 1400. — (3) Πaus. αὐτ. — Ἡρόδ. Η, 53. — Εὐριπ. Αὐτ. 8. — (4) Πaus. Αὐτ. — Πολύαιν. Στρατ. Α, 21. — Λουκ. Ἀλ. 42. — Δημ. π. Στεφ. ψευδ. κ'. — (5) Θουκ. Β, 17. — Λουκ. Ἀλ. 47. — Δίς κατ. 9. — Πολυδ. Η, 102. — (6) Πaus. Α, 28. — Ἡρόδ. ΣΤ, 105. — (7) Πaus. Α, 5. — (8) Δημ. π. Πρπρσθ. — (9) Διογ. Λαέρ. ΣΓ, 2, 22. — (10) Πaus. Αὐτ. 3. — Ἀριστείδ. Α, σ. 112. — Ἀρπ. φ. Ἀπολ. Πατρ. (11) Δημ. π. Συντ. εβ'. — Ἀρπ. — (12) Σουῖδ. φ. Ἀπέδα. — Φαβορ. φ. Ἡπέδιζον. — Σχλ. Σοφ. Οἶδ. Κολ. 489. — (13) Πaus. Α, 22.

νων, ὀργισθεῖσαι ποτὲ οἱ ἄνδρες των προσεῖχον περισσό-
τερον εἰς τὸν πόλεμον παρὰ εἰς αὐτάς, ὕψωσαν κατ' αὐτῶν
σημαίαν ἐπαναστάσεως, καὶ κατέλαβον τὴν Ἀκρόπολιν. Μά-
την ἠγωνίζοντο οἱ ἄνδρες νὰ τὰς ἐκπολιορκήσωσι, διὰ πυρ-
πολήσεως τῶν πυλῶν, διότι ἐκεῖναι γενναίως ἠμύνοντο, Ἀ-
χελώους ὕδατος αὐτῶν καταχέουσαι. Ὁ Κινησίας ὄμως, εἰς
τῶν πολιορκητῶν, ἐπὶ πολὺ δὲν ἀντέσχευεν εἰς τὴν αὐστηρότητα
τοῦ πολεμικοῦ νόμου, καὶ ἐλθὼν ἐκάλεσε πρὸ τῶν πυλῶν τὴν
καλὴν Μυρρίνην, καὶ ἐζήτηε διαλλαγὴν, καὶ τῇ ἐπρότεινε νὰ
δραπετεύσωσιν εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ Πανός, τὸ ὑπὸ τὰ Προ-
πύλαια. Ἡ ἀστεία αὕτη τοῦ κωμικοῦ ἐπίνοια ¹ θὰ ᾔην ἀδύ-
νατος, ἂν ἐξώθεν τῶν Προπυλαίων ὑπῆρχε καὶ ἄλλος περι-
βολος. Ἡ πολυτελὴς δ' ἀναβάθρα, περὶ ἧς οὐδὲν μνημεῖον ἢ
συγγραφέως χωρίον τῆς κλασικῆς ἐποχῆς μαρτυρεῖ, φκοδο-
μήθη ἐπὶ Ῥοιμιτάλκου ἄρχοντος ², ὑπὸ Αὐγούστου καὶ Ἀ-
γρίππου, ὧν τ' ἀγάλματα ἀνήγειρεν ὁ δῆμος εὐγνωμονῶν, ἐπὶ
τοῦ παρὰ τὴν ἀνοδὸν ὑψηλοῦ τούτου βάρου ³, καὶ χαλκοῦν
προσέει νόμισμα κόψας εἰς μνήμην τῆς κατασκευῆς αὐτῆς ⁴.
Ῥκοδόμησε δὲ τὰ προπύλαια ὁ Μνησικλῆς ἐν πέντε ἔτεσιν,
ἀντὶ δώδεκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν ⁵.

Ἄλλ' ἢ πομπὴ ἀναβαίνει·

« Ὁφείθε δέ· Καὶ γὰρ ἀνδιχομένων φόφος ἤδη τῶν
Προπυλαίων. » ⁶.

Ἴδετε τὴν θαυμαστὴν καὶ πολυῦμον ἄκραν ⁷, ἧτις ἐφα-
μίλλως τῇ φύσει κοσμηθεῖσα ὑπὸ τῆς τέχνης, ἔσι πᾶσα ἱερά ⁸,
πᾶσα ἀναθημάτων καὶ ἀγαλμάτων ἀνάπλεως, αὐτὴ ἄγαλμα

(1) Ἄριστοφ. Λυσιστρ. — (2) Ἐπιγραφή ἐν Ἀκροπ. — (3) Πaus.
A, 22. C. J. 309. — (4) Beulé, les Monnaies d' Athènes, σ. 394. — (5)
Ἄρπ. φ. Προπύλαια ταῦτα. — (6) Ἄριστοφ. Ἰππ. 1326. — (7)
Αὐτ. — (8) Δημ. Πρπρσβ. ρέ. —

καὶ ἀνάθημα τ
δωσαν ² καὶ
δόμησε τὸ νότι
ἐπινομία τοῦ
θεμιστοκλέους δ
Ποία ἐκκλησίαι
στραφῆ! Ἀδύνα
πάντα τ' ἀναρ
τῆς τέχνης ἢ ὁ
σθημα. Ἄλλα
Προπύλαιον τοῦ
Ὁ γλόπτης αὐτ
τῆς ἀσκήσεως το
ἀγαθοῦ τὴν ἀδε
δοῦχος Ἀθηνᾶ
κῆ Λέαινα ⁷, μ
ἠρωϊσμοῦ. Ταύτη
νὴν στήλην τῆς
ριον τῆ Θεᾶ, ἦν
ἐδοῦαξε πῶς νὰ
ἐκ τῆς ὀροφῆς α
Κρησίλου τὸν χαλ
διακρίνονται τὰ
Πρὸς τὰ δεξιὰ
προκόπτοντες ὀπλα
(1) Ἄριστοφ. Πα
(2) Πaus. A, 28. —
Ἄριστοφ. Θυμαφ. 113
(3) Πλούτ. Περ. 13. —
Hell. I, N. 43. — (9)
42.

καὶ ἀνάθημα τοῖς Θεοῖς ¹. Οἱ Πελασγοὶ πρῶτοι τὴν ἰσοπέ-
δωσαν ² καὶ ἐτείχισαν, διὸ καὶ ἀφ' οὗ ἔτι ὁ Κίμων ἀνφορο-
δόμησε τὸ νότιον αὐτῆς τεῖχος ³, παρέμεινε τῷ βορείῳ ἢ
ἐπωνυμία τοῦ Πελασγικοῦ, καίτοι μετὰ τὰ Μηδικὰ ὑπὸ τοῦ
Θεμιστοκλέους διὰ παντοίων λίθων ἐν σπουδῇ ἐπισκευασθέντι ⁴.
Ποῖα ἔκπληξις τοῖς ὀρώσι, ποῖα θαύματα ὅπου τὸ βλέμμα
στραφῆ! Ἀδύνατον νὰ ἐπιθεωρήσωμεν, οὐδὲ καὶ νὰ ἰδῶμεν,
πάντα τ' ἀναρίθμητα ταῦτα ἀριστουργήματα, ἃ παρήγαγε
τῆς τέχνης ἢ ὑψηλοτάτη ἔμπνευσις καὶ τὸ καθαρῶτατον αἴ-
σθημα. Ἀλλὰ πῶς ἐν βλέμμα καὶ νὰ μὴ ρίψωμεν εἰς τὸν
Προπύλαιον τοῦτον Ἑρμῆν καὶ τὰς σεμνὰς ταύτας Χάριτας;
Ὁ γλύπτης αὐτῶν εἶναι αὐτὸς ὁ Σωκράτης ⁵, ὅστις ἀπὸ
τῆς ἀσκήσεως τοῦ ὑπερτάτου καλοῦ, ὑψώθη εἰς τοῦ ὑπερτάτου
ἀγαθοῦ τὴν ἀδελφὴν ἔννοιαν. Παρ' αὐταῖς ἴσταται ἡ Κλει-
δοῦχος Ἀθηναῖα τοῦ Φειδίου ⁶, καὶ ἐντὸς τῶν Πυλῶν ἡ χαλ-
κῆ Λέαινα ⁷, μνημεῖον πατριωτικῆς ἀρετῆς καὶ γυναικείου
ἡρωϊσμοῦ. Ταύτην τὴν χαλκῆν Ἀθηναῖαν, ὑπὸ τὴν μεσημβρι-
νὴν στήλην τῆς ἔσω στοᾶς, ἀνήγειρεν ὁ Περικλῆς, εὐχαριστή-
ριον τῇ Θεᾷ, ἣν ἐπωνόμασεν Ἰγείαν, διότι κατ' ὄναρ τῷ
ἐδίδαξε πῶς νὰ ἰάνη ἕνα τῶν οἰκοδόμων τῶν Προπυλαίων,
ἐκ τῆς ὀροφῆς αὐτῶν πεσόντα καὶ συντριβέντα ⁸. Εἰς τοῦ
Κρησίλου τὸν χαλκοῦν ἐκεῖνον Διίτρεφῆ, τὸν κατατετοξευμένον,
διακρίνονται τὰ τελευταῖα ἔχνη τῆς σθεννομένης ζωῆς ⁹.
Πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ μέγας χαλκοῦς ἵππος, ἐξ οὗ φαίνονται
προκύπτοντες ὀπλοφόροι, εἶναι ὁ Δούριος, ἀνάθημα μὲν Χαι-

(1) Ἀριστείδ. Παναθην. σ. 149.— (2) Ἴδ. σελ. 19, σημ. 12.—
(3) Πaus. Α, 28.— (4) Θουκ. Α, 93. (5) Πaus. Α, 22.— (6)
Ἀρστροφ. Θσμφρ. 1136— 1142.— ΡΙ. 35 54.— (7) Πaus. αὐτ. 23.—
(8) Πλούτ. Περ. 13.— ΡΙ. 22, 40.— 34, 19.— Πaus. Α, 23.— Ant.
Hell. I, N. 43.— (9) Πaus. Α, 22.— ΡΙ. 34 19.— Ant. Hell. I. N.
42.

ρεδύμου (*), ἔργον δὲ Στρογγυλίωνος 1 • πρὸς τ' ἀριστερὰ δὲ, τὸ μέγα χαλκοῦν τέθριππον εἶναι τὸ πρῶτον μνημεῖον μεγάλου πολεμικοῦ τῶν Ἀθηναίων κατορθώματος 2. Ποῖον δὲ θαῦμα καλλιτεχνίας ὁμοῦ καὶ χαλκοπικτικῆς ἢ κολοσσιαία αὕτη Ἀθηναῖα, ἢ τεσσαρακοντάπηχυς, ἥς ἢ αἰχμὴ καὶ ὁ λόφος προσλαμβάνουσι ὑπὲρ τὸν Παρθενῶνα τοῖς καταπλέουσιν ἐκ Σουνίου, ἥς δὲ τὸ ἀρειμάνιον ἦθος καὶ ἡ προτεταμένη ἀσπίς ἐμποιοῦσι τρόμον τοῖς κατὰ τῆς πόλεως ἐπερχομένοις ἐχθροῖς! Εἶναι τοῦ Φειδίου ἢ Πρόμαχος, ἢ ἐκ τῆς δεκάτης τῶν ἐν Μαραθῶνι λαφύρων κατασκευασθεῖσα 3. Τὴν μακρὰν δ' ἐκείνην τῶν συμπλεγμάτων σειρὰν, τὴν κοσμοῦσαν τὸ Κιμώνιον τεῖχος ὑπὲρ τὸ Θέατρον διὰ παραστάσεως τῶν μαχῶν κατὰ τῶν Γιγάντων, τῶν Ἀμαζόνων, τῶν Περσῶν καὶ τῶν Γαλατῶν, προσήνεγκε δῶρον ταῖς Ἀθήναις ὁ μεγαλοπρεπῆς Ἀτταλος 4.

Ἄλλ' ἀπὸ τῶν λαμπρῶν καὶ μυρίων τούτων ἔργων τῆς γλυπτικῆς ἀποσπᾶ τὴν προσοχὴν ἡμῶν τὸ θαυμάσιον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς μεγαλοῦργημα, ὁ Παρθενῶν, ὅστις στέφει τὴν Ἀκρόπολιν ὡς ἡ Ἀκρόπολις στέφει τὴν πόλιν. Ὁ Ἰκτίνος ἠκοδόμησεν αὐτὸν, ἀξίαν κατοικίαν τῆς περιφήμου χρυσελεφαντίνης Ἀθηναῖς τοῦ Φειδίου, καὶ οὐδέποτε ἡ τέχνη παρήγαγέ τι ἐφάμιλλον ἢ τοῦ ναοῦ τούτου ἢ τοῦ ἐνιδρυμένου ἀγάλματος. Ἡ ὄψις αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Προπυλαίων εἶναι πρὸ πάντων καταπληκτικὴ, διότι ὑπερέχων αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ ὄψος των, παριστᾷ ἡμῖν συγχρόνως, ἐν ᾧ εἰσερχόμεθα, τὴν ἀνάπτυξιν δύο πλευρῶν του, μεθ' ὅλου τοῦ πλούτου τῶν κιόνων καὶ τῶν γλυφῶν αὐτῶν. Συμπληροῦν δὲ τὴν μεγαλο-

(1) Πaus. A, 23.—Σγλ. εἰς Ἀριστοφ. Ὀρν. 1128.—Ἡσύχ. φ. Δούριος,--- Ant Hell. I. N. 41.— (2) Πaus. A, 28.—Ἡρόδ. E, 77.—(3) Πaus. αὐτ.—Δημ. Πρπρσβ. ρέ.— Ζώσιμ. E, 6.— (4) Πaus. A, 15,— Πλούτ. Ἀντωνίν. 60. (*) Γίου Εὐαγγέλου, οἰκέτου τοῦ Περικλέους. Πλούτ. Περ. 16

πρεπῆ θεῶν,
ράς του τὸ δι
εστάτων ἀνθ
διπλοῦς, τὸ
ιερῶν, θέατρο
περὶ τῆς κυρ
φρέαρ καὶ τὰ
προμήτορα πα
οὐρανόθεν πε
γηγενῶν Ἐρε
Ἄλλ' αἰ θου
ιερεῖα. Τὸ τῆ
τοῦ Παρθενῶν
ἀναχατίση. Π
ἐκείνον ναῖσα
διατρίψωμεν.
λικοῦ φρονήμ
Ἄφ' οὐ λοι
αὐτὴν καὶ ἡμα
τῆς Πανδῆμο
ἐπισκεφθῶμεν
τίγονος ὁ Φ
ἐκθρονισθέντος
θέαμα, ἀφ' οὐ
τρεχόμενον ὁ
βωμοῦ τοῦ Π
(1) Πaus. A,
d. Erechttheion,
ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθ.
λείψανα. — (4)

πρεπή θέαν, ἐκτείνει πρὸς τ' ἀριστερὰ ἐπίσης τὰς δύο πλευ-
ράς του τὸ διὰ Καρυατίδων, δι' ἰωνικῶν κίωνων καὶ διὰ χαρι-
εστάτων ἀνθεμίων περιττῶς κεκοσμημένον Ἐρεχθεῖον, ναὸς
διπλοῦς, τὸ σεβασμιώτατον καὶ ἀρχαιότατον τῶν ἐγχωρίων
ιερῶν, θέατρον τῆς ἔριδος μεταξὺ Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηνᾶς
περὶ τῆς κυριαρχίας τῆς χώρας, περιέχον καὶ τοῦ μὲν τὸ
φρέαρ καὶ τὰ τῆς θείας τριαίνης ἕχνη, καὶ τῆς δὲ τὴν ἐλαίαν,
προμήτορα πάντων τῶν ἐλαιῶνων τῆς Ἀττικῆς, καὶ προσέτι τὸ
οὐρανόθεν πεσοῦν ἔδος τῆς Πολιάδος, καὶ τοὺς τάφους τῶν
γηγενῶν Ἐρεχθέως καὶ Κέκροπος 1 .

Ἄλλ' αἱ θυσίαι ἐπερατώθησαν, καὶ παρεδόθη ὁ πέπλος τῆ
ιερείᾳ. Τὸ τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος ἀφίδρυμα 2 , τὸ πρὸ
τοῦ Παρθενῶνος, ναὸς ὃν οὐ μέγας 3 , οὐδὲν ἔχει ὄπως μᾶς
ἀναχαιτίση. Περὶ δὲ τὸν ὀπίσω τοῦ Παρθενῶνος περιφερῆ
ἐκεῖνον ναῖσκον τῆς Ῥώμης καὶ τοῦ Αὐγούστου 4 μηδόλως
διατρίψωμεν. Εἶναι ἔργον δουλικῶν ἡμερῶν, καὶ προῖδον δου-
λικοῦ φρονήματος.

Ἄφ' οὗ λοιπὸν ἔρημος ἔμεινεν ἡ Ἀκρόπολις, καταλίπωμεν
αὐτὴν καὶ ἡμεῖς· καὶ, ἂν πρὸ τῶν ἱερῶν τῆς Γῆς καὶ Χλόης,
τῆς Πανδήμου Ἀφροδίτης, καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ 5 διαβάντες,
ἐπισκεφθῶμεν τὴν κορυφὴν τοῦ Μουσειοῦ, ὅπου ἐτάφη Ἀν-
τίγονος ὁ Φιλόπαππος, ὁ ἔκγονος τοῦ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων
ἐκθρονισθέντος βασιλέως τῆς Κομμαγηνῆς, ἔξομεν χαρμόσουν
θέαμα, ἀφ' οὗ ἐπῆλθεν ἡ νύξ, τὸν ἔξω Κεραμεικὸν ὄλον δια-
τρεχόμενον ὡς ὑπὸ μυριάδων διαττόντων ἀστέρων, ἀπὸ τοῦ
βωμοῦ τοῦ Προμηθέως ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ μέχρι τοῦ Διπύλου 6 ,

(1) Πaus. A, 26, 27.—Ant. Hell. I, N. 56—60.—Thiersch, Ueb.
d. Erechtheion, in den Abh. d. Münch. Acad. 1843.—Πρακτ. τῆς
ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθ. ἐπιτρ. 1853, κτλ.—(2) Πaus. A, 23.—(3) Σωζόμενα
λείψανα.—(4) C. J. N. 478.—(5) Πaus. A. 21, 22.—(6) Αὐτ. 30.—

διότι εἰς συμπλήρωσιν τῆς πανηγύρεως τελεῖται αὐτόθι νυκτερινὴ λαμπαδηφορία ¹.

Ἐὰν δὲ θέλωμεν νὰ ἰδῶμεν τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα ἐκ τοῦ Λυκαθητοῦ, ὡς ὁ Μέτων τὸν ἔβλεπεν ², ἀναβῶμεν ἄμ' ἔω κάτωθεν τοῦ Μουσειοῦ τὸν ὀμαλὸν ἐκεῖνον λόφον, ὅστις εἶναι ἡ Πνύξ. Ἡ θέσις εἶναι ὑψηλὴ, ὡς περὶ τῆς Πνυκὸς μαρτυρεῖται ³, καὶ ὡς ἐκεῖνη, προσεχῆς τῷ Μουσεῖῳ καὶ τῇ ἀγορῇ πρὸς τὴν Πειραιϊκὴν πόλιν ⁴, καὶ ἀφορῶσα, ἡ μόνη μάλιστα ἀφορῶσα συγχρόνως πρὸς τὰ Προπύλαια, τὴν θάλασσαν καὶ τὴν Ἀρειὸν Πάγον ⁵, καὶ προσέτι, ὡς ἦν ἡ Πνύξ, πλήρης λάκκων, πιθακνίων καὶ οἰκοπέδων ⁶. καὶ ὡς εἰς ἐπίμετρον ἀποδείξεως, ἰδοὺ προσκρούει ὁ ποῦς ἡμῶν εἰς ἐνεπίγραφον λίθον, φέροντα ἐν ἀρχαίοις γράμμασι τὰς λέξεις· «*Ὅρος Πυκνός*» ⁷. Εἰς τούτου τοῦ λόφου τὴν κορυφὴν συνεπυκνοῦτο τὸ πάλαι ὁ δῆμος, ἀφ' οὗ ὁ Κλεισθένης ἴσως, ἐκ τῆς ἀγορᾶς μετέφερεν αὐτόθι τὴν ἐκκλησίαν ⁸. Ἄλλ' ὁ Θεμιστοκλῆς κατέστρεψε τὸ ἀφελῶς μεγαλοπρεπὲς τοῦτο ἀνάκτορον τῆς κυριαρχίας τοῦ δήμου, ὅταν ὠχύρου τὴν πόλιν, καὶ διήγαγε τὸ τεῖχος ⁹ δι' αὐτοῦ τοῦ τόπου τῶν συνελεύσεων, εὐθὺς ὀπίσω τοῦ βήματος. Ἐσπευσεν ὁμοίως νὰ διασκευάσῃ ἀμέσως ἕτερον βῆμα τοῦ πρώτου ἐπιφανέστερον, ἰσοπεδώσας τὴν ὑπ' αὐτὸ κλιτὸν, τοὺς ὀγκώδεις λίθους, οὓς οὕτως ἐξῆγεν, εἰς ἔρεισμα τῆς νέας πλατείας μεταχειρισθεῖς, καὶ ἐξ αὐτοφυοῦς

(1) Ἀρπ. --- Σουῖδ. --- Ἡσύχ. --- Φώτ. --- Φαβορ. φ. Λαμπαδηφορία. α.—Bekk. Anecd. gr. I, σ. 277.— (2) Φιλόχ. ἐν Σουῖδ. φ. Μέτων.— (3) Πλούτ. Νικ. 7.— Ἀρστφ. Ἰππ. 312 κτλ.— (4) Πλούτ. Θησ. 27.— Θεμ. 19.— (5) Λουκ. δις κατηγ. 9.— Ἀρπ. φ. Προπύλαια ταῦτα.— Αἰσχ. Πρπρσβ. κέ.— Ἀρστφ. Ἰππ. 812.— Πλούτ. Θεμ. αὐτ.— (6) Αἰσχ. κ. Τιμάρχ. κέ.— Ἀρστφ. Ἐκκλ. 244.— Ἰππ. 799.— (7) Ant. Hell. II, N. 889. --- (8) Πλούτ. Σόλ. 30. --- Ἀρπ. φ. Πάνδημος. --- (9) Φιλόχ. ἐν Σουῖδ. φ. Μέτων, καὶ τὰ σωζ. Ἰχνη.

βράχου τὸ μέγα βῆμα λαξεύσας, ὡς οἰωνιζόμενος ἄσειστον τὴν κρηπίδα τῆς τοῦ λόγου ἐλευθερίας. Ὄταν ὁμοῦ οἱ μεταγενέστεροι εἶδον δύο βήματα, ὧν τὸ μὲν ἄνω, καὶ ἐπιβλέπον τὴν θάλασσαν, ἀφ' οὗ εἶχε καταπέσει τὸ τεῖχος, τὸ δὲ κάτω, καὶ ἀποβλέπον πρὸς τὴν ξηρὰν, ἐμυθολόγησαν τότε διὰ τοῦ Τριάκοντα ἀπέστρεψαν αὐτὸ ἀπὸ τῆς θεᾶς τῆς εὐρείας θαλάσσης, ἣτις ἠύρυνε καὶ ἐξῆρε τῶν Ἀθηναίων τὸ φρόνημα, καὶ ἐξέκαie παρ' αὐτοῖς τὸν ἔμφυτον ἔρωτα τῆς ἐλευθερίας. Ἐλεγον δὲ ταῦτα, ὡς ἂν ἦν δυνατὸν ἐκ τοῦ ἄνω βήματος νὰ ἐφαίνετο ἡ θάλασσα, ἐν ὅσῳ ἔτι τὸ τεῖχος διήρχετο ὀπίσω αὐτοῦ, ἢ ὡς ἂν ἦν ἀναγκαῖον εἰς τ' ἀληθῆ ἐγκλήματα τῶν αἰμοδόρων ἐκείνων τυράννων νὰ προστεθῶσι καὶ ἕτερα φανταστά, ὅπως καταστήσῃ τὴν μνήμην αὐτῶν ἀποτρόπαιον.

Ἄλλοτε ἦν ὁ βράχος οὗτος τὸ πολιτικὸν κέντρον τῆς οἰκουμένης. Ὄταν ἤρετο σημεῖον ἐν ἀγορᾷ¹ καὶ ἐκηρύττετο ἐκκλησία, ἔσπευδεν ἐνταῦθα ὁ δῆμος ὁ κυανοτρόξ², τὸ μεμιλτωμένον φεύγων σχοινίον³, καὶ ἔτι μᾶλλον ἐπιθυμῶν τὸ τριώβολον⁴, καὶ καὶ κατελάμβανε θέσεις ἐπὶ τῶν πετρῶν⁵, τὸ πρῶτον ξύλον τοῖς Πρυτάνεσι καταλείπων⁶. Ἀμα δ' ὁ κήρυξ, τὸ καθάρσιον ὕδωρ περιαγαγὼν⁷, ἤρχετο εἰς τὸν Ἰππατον Δία, ὅστις ἦν ἰδρυμένος παρὰ τὸ βῆμα⁸, καὶ ἀρὰς εἰπὼν κατὰ τῶν πονηρῶν καὶ τῶν δωροδόκων⁹, ἠρώτα «τίς ἀγορεύειν βούλεται», τότε φωνὴ βροντώδης ἀντήχει ἀπὸ τοῦ βήματος, πόλεμον ἢ εἰρήνην τοῖς Ἕλλησιν ἐπισείουσα, καὶ ὑπέφρισε τὸ ἀκροώμενον πλῆθος, ὡς ὁ πόντος ὑπὸ πνεῦμα

(1) Ἀριστφ. Θσμφρ. 278, μετὰ Σχλ. --- (2) Αὐτ. Ἰππ. 41, --- (3) Αὐτ. Ἀχρν. 22. μετὰ Σχλ. --- Πολυδ. Η, 102. --- (4) Ἀριστφ. Ἐκκλ. 284, 315, 414. --- (5) Αὐτ. Ἰππ. 783. --- (6) Αὐτ. Ἀχρν. 27. --- (7) Αἰσχ. κ. Τιμάρχ. ζ. --- (8) C. J. N. 495 --- 506. --- (9) Δείν. κ. Ἀρισταγ. ζ.

ἀνέμου¹, καὶ ἐκινεῖτο ἡ Ἑλλάς, καὶ ἔτεινον τὸ οὖς τὰ ἔθνη, ὧν ἡ τύχη ἐνταῦθα ἐκρίνετο. Ἐκτοτε ἔρημος ἦν ἡ Πνυξ, καὶ βωθὸς ἦν οὗτος ὁ λίθος, μέχρις οὗ ἐθέρμανεν αὐτὸν αὔθις ἡ πρώτη τῆς ἐλευθερίας ἀκτίς, καὶ, ὡς εἰς τὸν τοῦ Μέμνονος, τῷ ἀπέδωκε τὴν φωνήν.

Ἐν ᾧ δ' ἐνταῦθα κρατεῖ τοῦ βήματος² ἡ πολιτικὴ σπουδαιολογία, ἐκεῖ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν χρησιμοδοτεῖ ἡ τοῦ δράματος Μοῦσα, οὐχὶ ὅπου κάμπτονται αἱ συχναὶ ἐκείναι ἀψίδες τοῦ Ὀδείου, ὃ ὁ βαθύπλουτος Ἡρώδης ἀνήγειρε τῇ μνήμῃ τῆς γυναικὸς τοῦ Ῥηγίλλης³, ἀλλὰ μετὰ τὴν στοᾶν τοῦ Εὐμένους⁴, ὑπὲρ τὰς Λίμνας, ὅπου περὶ τὸ νῦν Νοσοκομεῖον ἦν τὸ Ληναῖον, περιέχον χρυσελεφάντινον τὸν Διόνυσον, περίφημον ἔργον τοῦ Ἀλκαμένους⁵. Ἐνταῦθα κατὰ χρόνους τακτοὺς, ἰδίως δ' ἐπὶ τῶν μεγάλων Διονυσιακῶν ἑορτῶν, συρρέουσιν ἕωθεν⁶ αἱ τρεῖς μυριάδες τῶν Ἀθηναίων⁷, καὶ οὐ μόνον οἱ πολῖται, οἵτινες τὸ Θεατρικὸν διώβολον λαβόντες⁸, δίδουσιν αὐτὸ τῷ θεατρῶνῃ εἰς εἰσιτήρια, ἀλλὰ καὶ πλεῖστοι ξένοι ἐρχόμενοι τότε νὰ προσφέρωσι ταῖς Ἀθήναις τὸν φόρον τῆς ὑποταγῆς καὶ τοῦ θαυμασμοῦ των⁹. Ἦδη καταλαμβάνονται τὰ ἐδώλια, καὶ ἐπὶ μαλακῶν προσκεφαλαίων¹⁰ καθέζονται οἱ μὲν ἄρχοντες μετὰ τῶν ξένων πρέσβεων εἰς τὰς πρώτας κερκίδας¹¹, οἱ πολῖται καὶ αἱ πολίτιδες ἐν ταῖς μέσαις¹², οἱ δὲ λοιποὶ ξένοι εἰς τὰς τελευταίας¹³, καὶ οἱ δοῦ-

(1) Δημ. Πρπρσβ. γγ'.---(2) Ἀρσφ. Εἰρ. 679.---(3) Πaus. Ζ, 20.---(4) Vittr. V. 9. --- (5) Πaus. Α. 20. --- (6) Ἀρσφ. Ὀρν. 784.--- Αἰσχ. κ. Κτησ. κά.---(7) Πλάτ. Συμπ. 4, Πιθανῶς ὅχι ὅλοι ὁμοῦ.---(8) Οὐλπ. εἰς Δημ. Ὀλυνθ. Α, α. ---(9) Ἀρσφ. Ἀχρν. 510. 650, μετὰ Σγλ.--- Ἰσοκρ. π. Εἰρήν. 29.---(10) Αἰσχ. κ. Κτησ. κά.---Πρπρσβ. λή.---Θεόφρ. Χαρ. Β.---(11) Αἰσχ. κ. Κτησ. αὐτ.---Ἀρσφ. Ἰππ. 704.---(12) Ἀρσφ. Εκκλ. 23, μετὰ Σγλ.---(13) Πολυδ. Θ. 44.

λοι ἴστανται
Χορὸς ἦδη
τὴν Θυμέλην
τὴν ἀνθρωπίν
τὴν γλώσσαν
ὁ βαθὺς Σοφ
στοφάνης. Εφ
ὀφίσταν ἐμπνε
δλων χειροκρα
πρὸ πάντων ἐ
συνήγαγε καὶ
διότι ἡ νίκη κ
δοται τὸ ὕλικὸ
τιμὴν ἑαυτοῦ
πάνησεν, ἀνα
ἢ πολλάκις κα
Οὕτως ἐπὶ Ἀ
καλὲς μνημεία
καὶ ἕτεροι πρ
σπήλαιον δὴ
στρογγύλον να
ἦτις ἐκ τῆς σε
ὠνομάσθη ὀδ

Δι' αὐτῆς ἀ
τρον τῆς πόλε
νεάκρουνον,
τῇ κοίτῃ τοῦ

(1) Πλούτ. Εἰ
(3) C. J. N. 25

λοι ἴστανται ὄρθιοι εἰς τὴν ὑπεράνω τοῦ κοίλου στοάν. Ὁ Χορὸς ἤδη προχωρεῖ ὑπορχούμενος, καὶ ἄδων περικυκλοῖ τὴν Θυμέλην. Ἡ αὐλαία καταβιβάζεται. Ἐνδοξὸς ἡμέρα διὰ τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν! Ἀπὸ κοθόρνου ὁμιλοῦσι τῶν Θεῶν τὴν γλῶσσαν τὰ ἀνθρώπινα πάθη, καὶ ἐρμηνεῖς αὐτῶν εἰσὶν ὁ βαθὺς Σοφοκλῆς, ὁ τρυφερὸς Εὐριπίδης, ὁ δριμύς Ἀριστοφάνης. Ἐφ' ἡμέρας τινὰς¹ διήρκει ἡ εὐγενὴς αὐτῆ τῶν ὑψίστων ἐμπνεύσεων σταδιοδρομία, ἧς ἄθλα εἰσὶν αἱ τῶν λαῶν ὄλων χειροκροτήσεις, καὶ δόξα δι' αἰῶνων ἀθάνατος. Μεγάλῃ πρὸ πάντων εἶναι ἡ χαρὰ τοῦ Χορηγοῦ, ὅστις ἰδίᾳ δαπάνῃ συνήγαγε καὶ ἐδίδαξε τὸν χορὸν τοῦ νικήσαντος δράματος, διότι ἡ νίκη κυρίως εἰς αὐτὸν ἀναφέρεται, καὶ εἰς αὐτὸν δίδεται τὸ ὑλικὸν αὐτῆς βραβεῖον, ὁ Τρίπους. Τοῦτον αὐτὸς πρὸς τιμὴν ἑαυτοῦ τε καὶ τῆς φυλῆς ἣ ἀνήκει καὶ ὑπὲρ ἧς ἐδαπάνησεν, ἀνατίθει τοῖς Θεοῖς ἐπὶ περιφανοῦς τινος βάσεως, ἣ πολλάκις καὶ ὄλου ναῖσκου δίδωσι σχῆμα καὶ διαστάσεις². Οὕτως ἐπὶ Ἀλεξάνδρου διεκόσμησεν ὁ Θρασύλλος εἰς περικαλὲς μνημεῖον τὸ σπήλαιον τοῦτο τὸ ὑπὲρ τὸ Θέατρον³, καὶ ἕτεροι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀνήγειρον τοὺς ὑπὲρ τὸ σπήλαιον δύο κίονας, καὶ ὁ Λυσικράτης τὸ χαριέστατον ἐκεῖνο στρογγύλον ναΐδιον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸ Πρυτανεῖον⁴, ἧτις ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν κοσμοῦντων αὐτὴν τοιούτων μνημείων ὠνομάσθη ὁδὸς τῶν Τριπόδων⁵.

Δι' αὐτῆς ἀπέρχονται οἱ πλείστοι τῶν θεατῶν πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Ἄλλ' ἡμεῖς πορευθῶμεν τὴν πρὸς τὴν Ἐνεακρουνον, τὴν πηγὴν ἣν ἐκόσμησαν οἱ Πεισιστρατίδαι ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ Ἰλισσοῦ, ἧτις δὲ πρὶν καὶ μετὰ τὴν ἀκμὴν τῶν

(1) Πλούτ. Εἰς πρὸς β. πολιτ. 3.---Αὐτ. π. φυγ. 10.---(2) Αὐτ. Νικ. 3.---
(3) C. J. N. 224,---(4) Αὐτ. Ν. 221.---(5) Παυσ. Α, 20.

Ἀθηνῶν ἐλέγετο Καλιβρόη¹. Καὶ πέραν μὲν αὐτῆς βλέπομεν ἐπὶ τῶν λόφων τοὺς ναοὺς τοῦ Εὐκλείας, τῆς Δήμητρος, καὶ τοῦ Τριπτολέμου², ἐντεῦθεν δὲ τὸ Ὠδεῖον, ὃ οἰκοδόμησεν ὁ Περικλῆς ἐκ τῶν ξύλων τοῦ Περσικοῦ στόλου, τῶν ἐκθρασθέντων εἰς τὴν παραλίαν³, πολυέδρον καὶ πολύστυλον μετὰ περιφεροῦς ὀροφῆς, κατὰ τὸ σχῆμα μάλιστα τῆς τοῦ Ξέρξου σκηνῆς⁴, διὰ λόγους ἀκουστικούς. Ἄλλ' ἀντὶ πρὸς ταῦτα, στραφῶμεν μᾶλλον πρὸς τὸν παρακείμενον περίβολον τοῦ Ὀλυμπίου, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου διπερικτέρου ναοῦ, εἰς οὗ τὴν οἰκοδομὴν τοσοῦτοι αἰῶνες συνετέλεσαν, καὶ τοσοῦτοι συνεισέφερον ἡγεμόνες, ἀπὸ Δευκαλίωνος μέχρις Ἀδριανοῦ⁵. Ἄλλ' ἀποφύγωμεν τὴν ἀλαζῶνα ταύτην πόλιν, ἐφ' ἧς ὁ Ῥωμαῖος οὗτος διὰ τινὰ μικροφιλότιμα δῶρα ἀξιοῖ μετὰ κόμπου νὰ ἐξώσῃ τὸν Θεσέα ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ νὰ σφετερισθῇ τὰς μεγάλας σελίδας τῆς ἱστορίας των⁶. Ἐξέλθωμεν μᾶλλον τῆς πόλεως παρὰ τὸ Πύθιον⁷ καὶ παρὰ τὸ Δελφίνιον, τὸ δικαστήριον τῶν ἐνδίκων φόνων⁸, ἀπέναντι τῆς Θεάτρου πολυτελεστέρας ἐκείνης χαράδρας, ἧτις εἶναι τὸ στάδιον τὸ Παναθηναϊκόν. Ὁ Λυκοῦργος διεσκεύασεν αὐτὸ πρῶτος τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι, μετὰ ταῦτα δὲ διεκόσμησεν αὐτῷ πλουσιώτατα Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς, δαπανήσας τὸ πλεῖστον τῆς Πεντελιτῆς λατομίας⁹.

Δροσεραὶ εἰσὶ κατὰ τὴν δείλιν αἱ ὄχθαι τοῦ Ἴλισσοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιπέραν ὠραῖος διαπρέπει ἐφ' ὕψηλοῦ ὁ ναὸς τῆς Ἀγροτέρας Ἀρτέμιδος¹⁰. Προσαναβῶμεν τὸν ῥοῦν περιδιαβάζοντες, καὶ πρὸς τῷ βωμῷ τούτῳ εὐξώμεθα ταῖς Μούσαις¹¹,

(1) Θουκ. Β, 15.—(2) Πaus. Α. 14.—(3) Vitruv. V, 9.—(4) Πλούτ. Περ. 13.—(5) Ἀριστοτ. Πολιτ. Ε, 11.—Vitruv. VII, Praef.—Paus. Α, 18.—(6) Αἰ ἐπὶ τῆς Πύλης ἐπιγραφαί.—(7) Θουκ. Β. 15. — Paus. Α, 19.—Στράβ. σ. 404.—(8) Πaus. αὐτ. καὶ 18.—Δημ. κ. Ἀριστοκρ. κς'.—Λυσ. π. Ἐρατ. φ.—(9) Πaus. Α, 19.—(10) Αὐτ.—(11) Αὐτ.

ἴσως ἐπινεύσει α
πλάτανον τῷ Σα
ἄγνον ἐπὶ τῆς
δροσερὸν ὕδατι
λότερα τῆς σοφ
Ἄλλὰ μεταξὺ
στικὴν περίπου
ρίβολον τοῦ Λυκ
τος, ὁ Περικλῆς,
μνάσιον ἀσκήσει
τοὺς τερπνοὺς πε
ἀνθρωπίνην διάν
αῦλα, ἀπὸ τῶν
εἰς τὸν πλάστην.

Τοῖς Περιπατη
σωμεν πρὸς τὸν
χωρίον⁴, τὸ ὑπ
Κυνόσαργες, γυμ
ἀλλὰ νόθοι ὡς ὁ
καὶ ἐν ᾧ φιλοσο
σοφίας διασῶται,
ἀκράτου ἐλευθερι
δείας⁷. Τὸ χωρίον
ἦρωος τῆς σωμα
Ἄσωμάτων θυμ
ὀλικοῦ ὑψώθη εἰς

(1) Πλάτ. Φαῖδρ. σ.
(3) Cic. Acad. quest
24.—(5) Ψ. Πλούτ
Λ. ΣΤ, 13.—(8) Η

ἴσως ἐπινεύσει αὐτῶν ἐντόχωμεν ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ ἐκείνην πλάτανον τῷ Σωκράτῃ μετὰ τοῦ Φαίδρου παρὰ τὸν εὖσομον ἄγνον ἐπὶ τῆς πόης καθήμενον, τοὺς γυμνοὺς πόδας εἰς τὸ δροσερὸν ὑδάτιον λούοντα¹, καὶ ἐν ἀφελεῖ λόγῳ τὰ ὑψηλότερα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς διδάγματα ἀφηγοῦμενον.

Ἄλλὰ μεταξὺ βαδίζοντες, ἀφίχθημεν κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν περίπου σχολήν. Τὸν παρακείμενον μέγαν τοῦτον περίβολον τοῦ Λυκείου Ἀπόλλωνος² διεκόσμησαν ὁ Πεισίστρατος, ὁ Περικλῆς, καὶ ἔσχατος ὁ Λυκοῦργος, εἰς πολυτελῆς Γυμνάσιον ἀσκήσεων στρατιωτικῶν καὶ σωματικῶν, καὶ εἰς αὐτοῦ τοὺς τερπνοὺς περιπάτους ὁ μέγας Ἀριστοτέλης ἐνασκεῖ τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν³, ὑψῶν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ὕλης εἰς τὰ ἄϋλα, ἀπὸ τῶν ὑστέρων εἰς τὰ πρότερα, ἀπὸ τῆς πλάσεως εἰς τὸν πλάστην.

Τοῖς Περιπατητικοῖς δὲ καὶ ἡμεῖς συγγενόμενοι, μὴ ὀκνήσωμεν πρὸς τὸν περαιτέρω περίπατον. Τὸ σύδενδρον τοῦτο χωρίον⁴, τὸ ὑπὸ τὸν τάφον τοῦ Ἰσοκράτους⁵, εἶναι τὸ Κυνόσαργες, γυμνάσιον καὶ αὐτὸ, ἐν ᾧ ἀσκοῦνται οἱ νόθοι, ἀλλὰ νόθοι ὡς ὁ Θεμιστοκλῆς⁶, οἱ ἡμιπολίται τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐν ᾧ φιλοσοφοῦσιν οἱ οὐχ ἦττον νόθοι τῆς Σωκρατικῆς σοφίας θιασῶται, οἱ μετὰ τὸν Ἀντισθένη τὴν λατρείαν τῆς ἀκράτου ἐλευθερίας μέχρι τῆς κυνικῆς ἐκφαυλίσαντες ἀναιδεΐας⁷. Τὸ χωρίον τοῦτο, ἱερὸν ἄλλοτε τοῦ Ἡρακλέους⁸, τοῦ ἥρωος τῆς σωματικῆς δυνάμεως, μετεποιήθη εἰς Μονὴν τῶν Ἀσωμάτων δυνάμεων, ὅταν καὶ τὸ ὄλον θρήσκευμα ἀπὸ ὕλικου ὑψώθη εἰς ἄϋλον. Ἐνταῦθα, ὅταν ἐπανῆλθον τροπαι-

(1) Πλάτ. Φαῖδρ. σ. 229, 230.—Μάξ. Τύρ. 24, 4.—(2) Μάξ. Τύρ. αὐτ.—
(3) Cic. Acad. quæst. I, 4.—Διογ. Λ. Ε, 2.—(4) T. Viv. XXXI, 24.—(5) Ψ. Πλούτ. Β Γ Ρ. Ἰσοκρ.—(6) Πλούτ. Θεμ, 1.—(7) Διογ. Λ. ΣΤ, 18.—(8) Ἡρόδ. Ε, 63.—Ἀθήν. ΣΤ, 6.—Πλούτ. αὐτ.

οὔχοι ἐκ Μαραθῶνος, ἐστρατοπέδευσαν οἱ Ἀθηναῖοι¹, ὅπως καλύπτωσι διὰ ξηρᾶς τὴν πόλιν, καὶ ἐπιβλέπωσιν ἐξ ὕψους τὸ Φάληρον πρὸς ὃ ἔπλεον ὁ στόλος τῶν Μήδων.

Ἡ ἐξακολούθησι τῆς ὁδοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ἤθελε μᾶς φέρει εἰς τοὺς ἐν Ἀλωπεκῇ ὠραίους *Κήπους*² τῆς Ἀφροδίτης, ὧν κατὰ μέρος διατηρήθη ἐν τοῖς Ἀγγελοκήποις καὶ ἡ καλλονὴ καὶ καὶ τὸ ὄνομα. Ἄλλ' ἂν πρὸς δυσμὰς στραφέντες, ὑπὸ τὰς δενδροστοιχίας τῆς λεωφόρου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Σταδίου, «πορευθῶμεν ἐκ Λυκείου εὐθὺς τῆς Ἀκαδημίας τὴν ἔξω τείχους ὑπ' αὐτὸ τὸ τεῖχος», θέλομεν, ἐπὶ τὰ ἔχνη τοῦ Σωκράτους κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν βαίνοντες³, ἀφίχθῃ μέχρι τέλους εἰς τοὺς δύο γυμνοὺς γηλόφους, ὧν ὁ μὲν ἀφιέρωται ταῖς *Εὐμενίσιν*, ὁ δὲ τῷ ἱππῷ *Ποσειδῶνι*⁴, δοξασθεὶς διὰ τῆς ἐπιδημίας τοῦ Οἰδίπου, καὶ μάλιστα διὰ τῆς μούσης τοῦ Σοφοκλέους. Τὸ δ' ὀπίσω αὐτῶν τερπνὸν καὶ σύμφυτον ἐκεῖνο ἄλσος⁵, εἶναι ὁ κῆπος τοῦ Ἐκαδήμου, ὅστις διατήρησε μέχρις ἡμῶν τὸ περίφημον αὐτοῦ ὄνομα, δι' ὅλων τῶν αἰώνων τοῦ σκότους καὶ τῆς δουλείας. Ἐκεῖ, μεταξύ τῶν βωμῶν τῆς Ἀθηνᾶς, τῶν Μουσῶν καὶ τοῦ Ἔρωτος⁶, ὑπὸ τὰς εὐσκέους πλατάνους, καὶ παρὰ τοῦ Κηφισοῦ τὰς αὐπνοὺς καὶ νομάδας ῥοὰς⁷, ἀνὴρ πολιὸς, διὰ τοῦ φλογεροῦ βλέμματος καὶ διὰ τῆς χειρὸς δεικνύων τὸν οὐρανὸν, ἐξηγεῖ εἰς ἐνθουσιῶσαν ὁμήγουριν, διὰ φωνῆς ἧς ἡ γλυκύτης ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν τῆς ἀηδόνας, τὴν πλάσιν διὰ τοῦ πλάστου, τὰ ὕστερα διὰ τῶν προτέρων, καὶ κηρύττει μόνην ἀλήθειαν τὴν ἰδέαν, τὰ δ' ὄντα σκιάς αὐτῆς καὶ εἰκόνας,

(1) Ἡρόδ. ΣΤ, 116.—(2) Πaus. Α. 19.—(3) Πλάτ. Λύσις, 1.—(4) Σοφοκλ. Οἰδ. ἐν Κολ. 55.—Paus. Α, 30.—(5) Σοφ. αὐτ. — Διογ. Λ. Γ, 7.—(6) Paus. Α, 30.—Σγλ. Σοφ. Οἰδ. ἐν Κολ. 57.—(7) Σοφ. αὐτ. 674.

καὶ διὰ τῆς προ
πει ὑποφώσκου
ρας, ἧτις μετ' α
ἐπὶ τὴν γῆν. Ἡ
δύω ἀντίθετα ἄ
καὶ τὰ δύο πέφ
σκαλίαι αὐτῶν α
θεωρίαν, τὴν τ
χρυσῶν κύκλον
φέρειαν τείνουσ
ματα.

Ποῖοι χρόνοι
λόσοφοι συζητοῦ
ἀνθρώπινος νοῦ
καὶ συνέσεως τ
συγγραφεῖς εὐρίσ
καλλιτέχνην δια
μετάλλω καὶ το
γήματα, ὥστε
γὰρ Ἀττικὴ Θεο

Τοιαύτη, ὡς ἐ
λέως ταύτης ἡ
ναι, Θεσέως ἡ
γοῦς ἐκείνου θεά
εἰς τὰ περίε ἡμῶ
παρόντα ἀλλὰ μὴ
ὑσπληγγος τοῦ
καὶ ἕτερον τὸ β
ἐν διακαεῖ πίστε
γὰρ ἔχομεν ὡδε
ζητοῦμεν. Διὰ
τότε παραβάλλον

(1) Ἡγῆς. ἐν Στ
ανοῦ.—(3) Παύλου

καὶ διὰ τῆς προφητικῆς ἐμπνεύσεως τῆς μεγαλοφυΐας διαβλέπει ὑποφώσκουσιν τὴν πρώτην αὐγὴν τῆς πολυφώτου ἡμέρας, ἥτις μετ' αἰῶνας μέλλει δι' ἀποκαλύψεως νὰ ἐπιλάμψη ἐπὶ τὴν γῆν. Ἡ Ἀκαδημία καὶ τὸ Λύκειον, ὡς κεῖνται εἰς τὰ δύο ἀντίθετα ἄκρα τοῦ κύκλου τῆς πόλεως, οὕτω κατέχουσι καὶ τὰ δύο πέρατα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, καὶ αἱ διδασκαλῖαι αὐτῶν ἀλλήλας συμπληροῦσαι, διὰ τῆς πράξεως τὴν θεωρίαν, τὴν πεῖραν διὰ τῆς ἐμπνεύσεως, ἀπαρτίζουν τὸν χρυσοῦν κύκλον τῆς ὑπερτάτης ἀληθείας, πρὸς οὗ τὴν περιφέρειαν τείνουσιν ὡς ἀκτῖνες πάντα τῆς γῆς τὰ φιλοσοφήματα.

Ποῖοι χρόνοι καὶ ποῖα θαύματα! Ὅπου στραφῶμεν, φιλόσοφοι συζητοῦσι τὰς ἀνωτάτας θεωρίας ὧν ποτε ἐπελήφθη ἀνθρώπινος νοῦς, πολιτικοὶ ἄνδρες μεγαλύνουσι δι' ἀρετῆς καὶ συνέσεως τὴν πατρίδα των, στρατηγοὶ τὴν δοξάζουσι, συγγραφεῖς εὐρίσκουσιν ἐν τῷ λόγῳ τὸ ἄκρον ὄριον τοῦ καλοῦ, καλλιτέχναι διαιωνίζουσιν αὐτοῦ τὸν τύπον ἐν λίθῳ καὶ ἐν μετάλλῳ· καὶ τοσοῦτον ἀναρίθμητα πυκνοῦνται τ' ἀριστουργήματα, ὥστε «οὐ δύναμαι δηλῶσαι καθ' ἐν ἕκαστον. Ἡ γὰρ Ἀττικὴ Θεῶν ἐστὶ κτίσμα καὶ προγόνων ἡρώων 1».

Τοιαύτη, ὡς ἐν ἀμυδροτάτῳ φωτογραφίῳ, ἦν τῆς πόλεως ταύτης ἡ παλαιὰ καὶ ἐξαισιος ὄψις. «Αἶδ' εἶς Ἀθηναίη, Θησέως ἡ πρὶν πόλις 2.» Βεβαίως, ἂν ἀπὸ τοῦ φωταγοῦς ἐκείνου θεάματος στρέψωμεν τεθαμβωμένον τὸ βλέμμα εἰς τὰ περὶ ἡμῶν, θέλουσι μᾶς φανῆ σκοτεινὰ καὶ εὐτελεῖ τὰ παρόντα· ἀλλὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι μικρὸν ἔτι ἀπέχομεν τῆς ὑσπληγγος τοῦ πολιτικοῦ σταδίου ἡμῶν. Ὑπάρχει δ' ἴσως καὶ ἕτερον τὸ βραδύνον τὴν πρόοδον, ὅτι οὐκ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ ἐν διακαεῖ πίστει μετὰ τοῦ ἱεροῦ Ἀποστόλου λέγοντες· «οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν 3.» Διὰ ταῦτα οὔτε δίκαιον εἶναι, τὰ νῦν πρὸς τὰ τότε παραβάλλοντες, νὰ καταβαλλώμεθα ὑπὸ δυσθυμίας, οὔτε

(1) Ἡγησ. ἐν Στρεβ. 396.---(2) Ἐπιγραφή ἐπὶ τῆς πόλης τοῦ Ἀδριανοῦ.---(3) Παύλου πρὸς Ἑβρ. ΙΓ, 14.

ἔμφρον καταβαλλόμενοι νὰ δυνῶμεν. Τὰ μεγαλεῖα τῶν ἔθνῶν δὲν αὐτοσχεδιάζονται, οὐδ' ἀπόνως ἐπιτυγχάνονται. Μακρὰν μὲν ἔτι ἀπέχομεν τῆς ἀνθηρᾶς τῶν προγόνων ἀκμῆς, ἀλλὰ δι' ἡρωϊκῶν ἀγῶνων κεκτήμεθα τὸ σπέρμα ἐξ οὗ βλαστάνει ἡ ἀνθησις. Ἡ ἐλευθερία ἡμῶν ἐρρίζωθη εἰς αἷμα μαρτύρων, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ θρόνου καὶ τῆς εὐνομίας δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ θαύματα τῶν παλαιῶν ἡμερῶν. Ταύτην καὶ τὴν ἐλπίδα ὑποτυποῖ κυρίως ἡ σήμερον τελουμένη μνήμη τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου, διότι τὸ Πανεπιστήμιον ἔστιν ἡμῖν τοῦ μέλλοντος τὸ ταμεῖον καὶ ἡ πρωτίστη ἐγγύησις. Ἐξ αὐτοῦ ἐκρέουσι τὰ ζωοπάροχα τῆς παιδείας νάματα, ὧν ἄνευ ἡ γνησία ἐλευθερία ταχέως μαραίνεται, ἐν αὐτῷ παρασκευάζονται καὶ ἀσκοῦνται ἄξιοι αὐτῆς λειτουργοὶ, καὶ ἐν αὐτῷ αἴρεται τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας τὸ φρόνημα εἰς τὸ ὕψος τῶν παραδειγμάτων τῆς ἀρχαιότητος. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν ἐνδόξοις μάχαις ἀπέδειξαν ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἀπώλεσαν τὴν τῶν προγόνων ἀνδρείαν. Ἑμῖν δ' ὡς νέοι τρόφιμοι τοῦ Πανελληνίου τούτου διανοητικοῦ ἐστιατορίου, ὑμῖν ἐναπόκειται ὅταν σχολάζῃ ἡ τῶν πολέμων σημαία, ν' ἀποδείξητε ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ φρῆν, καλῶς καὶ δεόντως καλλιεργουμένη, δύναται ἐπίσης νὰ ἐπαναδείξῃ καὶ τὰς μεγάλας τῶν προγόνων ἀστυκὰς ἀρετάς. « Ἔστιν ὑμῖν... τοὺς προγόνους, οὓς ἐπαινεῖτε δικαίως, ἔργῳ μιμεῖσθαι. Καὶ γὰρ, εἰμὴ τὰς μάχας, μηδὲ τὰς στρατείας, μηδὲ τοὺς κινδύνους, ἐν οἷς ἦσαν ἐκεῖνοι λαμπροὶ, ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει μιμεῖσθαι καιροῖς, ... ἀλλὰ τὸ γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε. Τούτου γὰρ πανταχοῦ χρεία ἔστι. » Ταῦτα σᾶς ἐπαναλαμβάνω μετὰ τοῦ μεγαλοφώνου τῆς ἀρχαιότητος ῥήτορος, διότι ὡς ἡ ἐν μάχαις ἀνδρεία, οὕτω καὶ ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἀρετὴ μεγαλύνει καὶ δοξάζει τὰ ἔθνη· καὶ ἂν οὐδετέρων ὀλιγωρήσωμεν, οὐδὲν κωλύει νὰ ἐλπίσωμεν μέλλον τοῦ παρελθόντος ἐφάμιλλον.

(1) Δημ. π. Πρπρσβ. ρδ'.

ΧΑΡΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΕΑΙΣ

Δια τὴν ἐπιθεσίαν τοῦ Κ. Α. Ρ. Παγουανῆ ἐπισημάνθησθε λόγον
ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῆ 20 Μαΐου 1861.

Ἰσοεὶς βιβλίου.

- 1 ΠΑΡΘΕΝΩΝ
- 2 ΕΡΕΧΘΕΙΟΝ
- 3 ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ
- 4 ΝΑΟΣ ΝΙΚΗΣ
- 5 ΒΡΑΥΡΩΝΙΑΣ Ν.
- 6 ΝΑΟΣ ΡΩΜΗΣ
- 7 ΑΘΗΝΑ ΠΡΟΜΑΧΟΣ
- 8 ΕΡΗΛ. ΠΑΝΟΣ
- 9 Αὐτ. Ἡλίας (ΣΤ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ)
- 10 Αὐτ. Ἀπόστολ. (ΣΤ. 18' ΘΕΩΝ)
- 11 ΣΩΕΙΜΟΥ Τετρ. Τετρ.
- 12 ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
- 13 ΕΡΜΑΙ ΕΝ ΤΩ ΓΥΜΝΑΣΙΩ
- 14 Βουδαί.

- 15 Ὑπανάθη (ΟΥΡΑΝ-ΑΦΡΟΔΙΤΗ)
- 16 ΠΥΛΗ ΑΓΟΡΑΣ
- 17 ΣΥΡΟΛΟΓ. ΚΥΡΡΗΤΟΥ
- 18 Μητροπολιτικὸς (ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΝ)
- 19 ΕΡΗΛ. ΑΓΡΑΥΛΟΥ
- 20 ΑΝΑΚΕΙΟΝ
- 21 ΛΥΣΙΚΡΑΤΟΣ ΜΝΗΜΕΙΟΝ
- 22 ΑΡΤΕΜ. ΑΓΡΟΤΕΡΑΣ
- 23 ΝΑΟΣ ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΥ
- 24 ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΤΕΤΡΑΓ. (ΑΔΡΙΑΝΟΥΡΟΛΙΣ)
- 25 ΣΤΟΑ ΤΟΥ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΥ
- 26 Αὐτ. Παρθενών (ΡΟΜΕΙΟΝ)
- 27 Αὐτ. Νυμφαίος (ΠΡΟΞΕΙΔΩΝΟΣ)
- αα Κεραμεικὸς ὑπόγειος. ββ Τετρ. Βίλλαν.
- γγ Τετρ. Παγουανῆ. δδ Διόρυξ
- εε Σωφιστικὸν ἴχνη τοῦ Ἀρχαίου ἱεῖους

Ἰσοεὶς κατὰ προστάξιον.

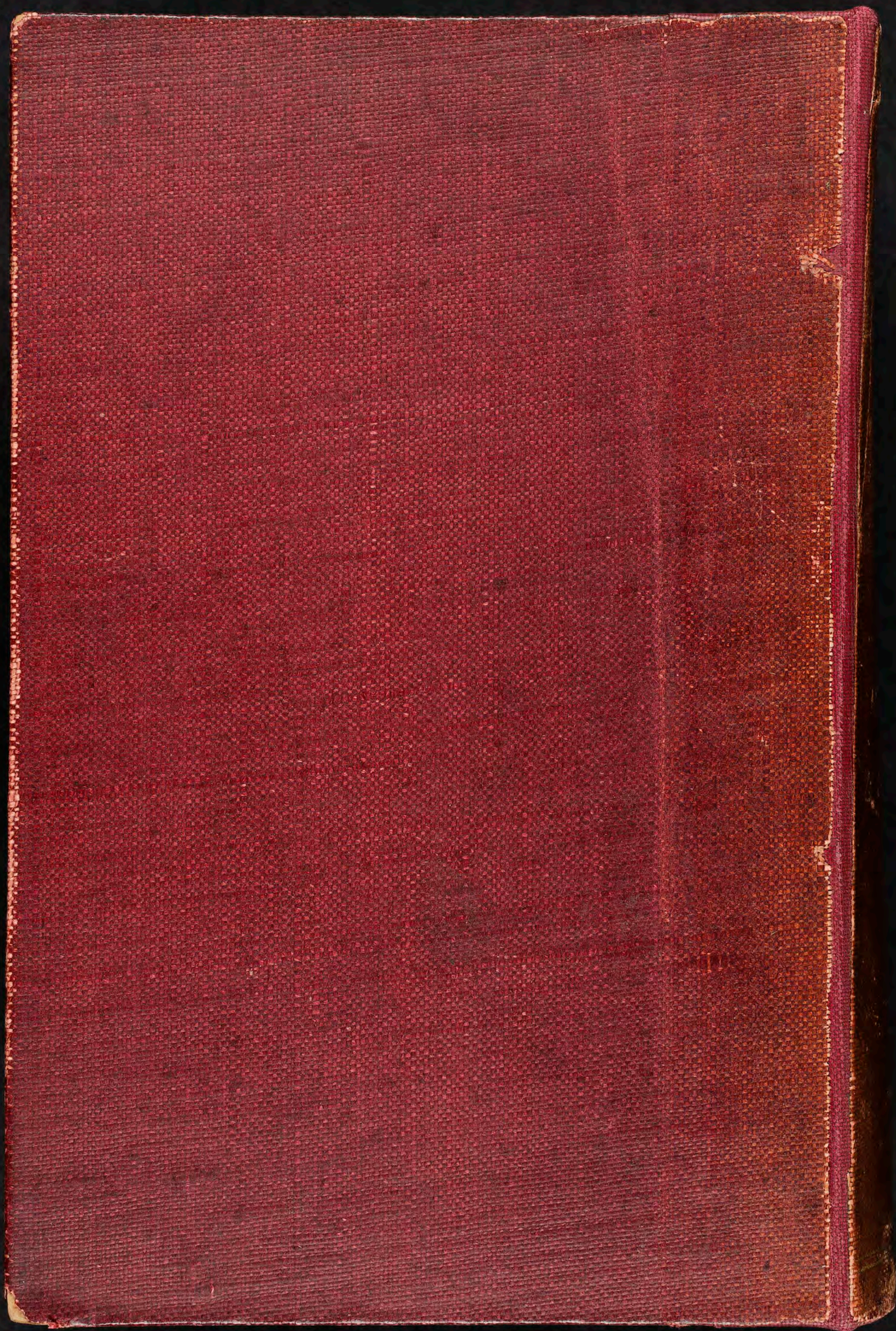
- α ΔΡΟΜΟΣ
- β ΤΥΡΑΝΝΟΚΤΟΝΙ
- γ ΣΤΟΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΝ
- δ Μ. ΠΑΤΡΩΛΙΟΥ ΑΡΟΛΛΩΝΟΣ
- ε ΜΗΤΡΩΙΟΝ
- ζ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ
- η ΘΟΛΟΣ *ἢν Ἀλκιβιάδης ἔσκεν*
- θ ΕΡΩΝΥΜΩΝ
- ι ΑΡΕΩΣ ΙΕΡΟΝ
- κ ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΝΑΟΣ
- λ ΡΟΙΚΙΛΗ
- μ ΕΡΜΑΙ
- ν ΜΑΚΡΑ ΣΤΟΑ
- ξ ΕΙΛΕΙΘΥΙΑΣ Ν.
- ο ΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝ
- π ΓΗΣ ΚΑΙ ΧΛΟΗΣ
- ρ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΟΥ
- σ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
- φ ΔΙΟΝΥΣΟΥ Ν.
- ψ ΤΡΙΠΟΔΩΝ ΟΔΟΣ
- χ ΩΛΕΙΟΝ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ
- ψ ΦΥΘΙΟΝ
- χ ΔΕΛΦΙΝΙΟΝ
- ω ΔΗΜΗΤΡΟΣ Ν.
- εε ΕΥΚΛΕΙΑΣ Ν.
- εε ΜΟΥΣΩΝ ΒΩΜΟΣ

Διόδωρος τοῦ Περιβόλου.
Ἀμφιπόλιος Διόδωρος τοῦ Περιβόλου.
Διόδωρος τῶν Μακεδόνων ἱστορῶν.

XST.30

OVERBECK'S
TRACTS.

II

ARCHITECTURE
& TOPOGRAPHY.

Digital ColorChecker® SG

gmb
GRETAGMACBETH

0 1 2 3 4 5 6 mm